

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Zawiadomienie o wejściu w życie, między Unią Europejską i Peru, Protokołu dodatkowego do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/747 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do kryteriów dotyczących obliczania składek *ex ante* oraz okoliczności i warunków, na jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone ⁽¹⁾ 2
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/748 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 w celu uwzględnienia zmian masy nowych lekkich samochodów dostawczych zarejestrowanych w latach 2013, 2014 i 2015 ⁽¹⁾ 9
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/749 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 w odniesieniu do usunięcia Kazachstanu z wykazu państw znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia 11
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/750 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/751 z dnia 16 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w odniesieniu do terminu rozpoczęcia wypełniania obowiązku rozliczania dla niektórych kontrahentów prowadzących obrót instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ⁽¹⁾	15
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/752 z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością ⁽¹⁾	18
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/753 z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej cyhalofop butylowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	24
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/754 z dnia 28 kwietnia 2017 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rolne i przetworzone produkty rolne pochodzące z Ekwadoru i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami	28
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/755 z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej mezosulfuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾	35
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/756 z dnia 28 kwietnia 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	40
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/757 z dnia 28 kwietnia 2017 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu kwiecień 2017 r.	42

DECYZJE

★ Decyzja Rady (UE) 2017/758 z dnia 25 kwietnia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas ósmego posiedzenia konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do wniosków dotyczących zmian do załączników A, B i C	45
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/759 z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie wspólnych protokołów i formatów danych, z których mają korzystać przewoźnicy lotniczy podczas przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera jednostkom do spraw informacji o pasażerach	48
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/760 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2017 r. (EBC/2017/11)	52

ZALECENIA

★ Zalecenie Komisji (UE) 2017/761 z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie Europejskiego filaru praw socjalnych	56
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 z dnia 24 czerwca 2016 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych (Dz.U. L 183 z 8.7.2016) 62
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2016/1104 z dnia 24 czerwca 2016 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich (Dz.U. L 183 z 8.7.2016) 62

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Zawiadomienie o wejściu w życie, między Unią Europejską i Peru, Protokołu dodatkowego do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

Protokół dodatkowy do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽¹⁾, podpisany w Brukseli w dniu 30 czerwca 2015 r., zgodnie z jego art. 12 ust. 3, wejdzie w życie między Unią Europejską i Peru w dniu 1 maja 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2015, s. 3.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/747

z dnia 17 grudnia 2015 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do kryteriów dotyczących obliczania składek *ex ante* oraz okoliczności i warunków, na jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, w szczególności jego art. 69 ust. 5 i art. 71 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwany dalej „funduszem”) został utworzony na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 jako jednolity mechanizm finansowania dla wszystkich państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁽²⁾ i w jednolitym mechanizmie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanym dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- (2) W art. 67 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ustanowiono jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz cele, w których Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (zwana dalej „Jednolitą Radą”) może wykorzystywać fundusz.
- (3) Zgodnie z art. 76 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 fundusz powinien być wykorzystywany w ramach procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jedynie wówczas gdy Jednolita Rada uzna to za konieczne w celu zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z misją funduszu. Fundusz powinien zatem posiadać odpowiednie zasoby finansowe umożliwiające skuteczne funkcjonowanie ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dzięki zdolności do interwencji, kiedy jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz zdolności do ochrony stabilności finansowej bez korzystania z pieniędzy podatników.
- (4) W art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 przewidziano, że Jednolita Rada jest uprawniona do obliczania indywidualnych składek *ex ante* należnych od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, oraz że te roczne składki powinny być obliczane na podstawie jednolitego poziomu docelowego ustalonego jako wartość procentowa kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
- (5) Zgodnie z art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada powinna zapewnić, by dostępne środki finansowe funduszu osiągnęły co najmniej poziom docelowy, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, przed upływem okresu początkowego ośmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub ewentualnie od daty rozpoczęcia stosowania art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 na mocy art. 99 ust. 6 wspomnianego rozporządzenia.
- (6) Zgodnie z art. 67 i 69 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada powinna zapewnić, by w okresie początkowym, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, składki na rzecz funduszu były rozłożone w czasie jak najbardziej równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, a także powinna

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

przedłużyć okres początkowy o maksymalnie cztery lata, w przypadku gdy z funduszu dokonano łącznych wypłat o wartości powyżej 50 % poziomu docelowego i jeżeli spełnione są kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu. Roczne składki pobrane zgodnie z art. 69 ust. 4 rozporządzenia (UE) No 806/2014 mogą zatem przekroczyć 12,5 % poziomu docelowego. Jeżeli po upływie okresu początkowego poziom dostępnych środków finansowych spadnie poniżej poziomu docelowego, Jednolita Rada powinna zapewnić pobieranie regularnych składek *ex ante* do chwili osiągnięcia poziomu docelowego. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy oraz w przypadku gdy wysokość dostępnych środków finansowych spadła następnie do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, Jednolita Rada powinna zapewnić, by wysokość tych składek była ustalana na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat. Roczne składki, o których mowa w art. 69 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia UE nr 806/2014, mogą zatem przekroczyć 12,5 % poziomu docelowego w celu osiągnięcia poziomu docelowego w ciągu sześciu lat

- (7) Zgodnie z art. 69 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 przy obliczaniu składek *ex ante* należy uwzględnić fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki.
- (8) Wszelkie zmiany prowadzące do niższych składek *ex ante* powinny być obliczane z uwzględnieniem faktu, że później prowadziłyby do podwyższenia składek w celu zapewnienia osiągnięcia poziomu docelowego w ustalonym terminie.
- (9) Wszelkie zmiany wysokości składek *ex ante* lub przypadki przedłużenia okresu początkowego powinny być wprowadzane jednakowo wobec wszystkich instytucji w uczestniczących państwach członkowskich, aby nie doprowadzić do rozdzielenia składek między tymi instytucjami.
- (10) Zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Jednolita Rada powinna całkowicie lub częściowo odroczyć zapłatę nadzwyczajnych składek *ex post* przez instytucję, jeżeli jest to konieczne do ochrony sytuacji finansowej tej instytucji. Przy określaniu, czy odroczenie jest konieczne w celu ochrony pozycji finansowej danej instytucji, Jednolita Rada powinna ocenić wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na wypłacalność i płynność tej instytucji.
- (11) Odroczenie nadzwyczajnych składek *ex post* powinno być przyznawane przez Jednolitą Radę na wniosek danej instytucji w celu ułatwienia przeprowadzenia przez Jednolitą Radę oceny, czy instytucja ta spełnia warunki odroczenia określone w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. Zainteresowana instytucja powinna dostarczyć wszelkie informacje uznane za niezbędne do przeprowadzenia przez Jednolitą Radę takiej oceny. Jednolita Rada powinna uwzględniać wszystkie informacje dostępne właściwym organom krajowym w celu uniknięcia powielania wymogów w zakresie powiadamiania.
- (12) Przy ocenie wpływu zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na wypłacalność lub płynność instytucji Jednolita Rada powinna przeanalizować wpływ zapłaty na kapitał instytucji i jej poziom płynności. Analiza ta powinna zakładać stratę w bilansie instytucji równą kwocie przypadającej do zapłaty w terminie, kiedy jest ona należna, oraz zawierać przewidywania dotyczące współczynników kapitałowych instytucji po tej stracie w odpowiednich ramach czasowych. Ponadto należy w niej założyć odpływ środków równy kwocie przypadającej do zapłaty w terminie, kiedy jest ona należna, i ocenić ryzyko utraty płynności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy określające:

- 1) kryteria rozłożenia w czasie składek na rzecz funduszu zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 2) kryteria ustalenia liczby lat, o jaką można przedłużyć okres początkowy, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) 806/2014 zgodnie z art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) 806/2014;

- 3) kryteria ustalenia składek rocznych przewidzianych w art. 69 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 4) okoliczności i warunki, na jakich zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać częściowo lub całkowicie odroczone zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się ponadto następujące definicje:

- 1) „okres początkowy” oznacza okres, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014;
- 2) „okres odroczenia” oznacza okres trwający maksymalnie sześć miesięcy.

ROZDZIAŁ II

KRYTERIA DOTYCZĄCE SKŁADEK *EX ANTE*

Artykuł 3

Kryteria rozłożenia w czasie składek *ex ante* w okresie początkowym

1. Podczas oceny fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, Jednolita Rada uwzględnia co najmniej następujące wskaźniki:
 - a) wskaźniki makroekonomiczne określone w załączniku w celu ustalenia fazy cyklu koniunkturalnego;
 - b) wskaźniki określone w załączniku w celu ustalenia sytuacji finansowej instytucji wpłacających składki.
2. Wskaźniki uwzględniane przez Jednolitą Radę ustala się w odniesieniu do wszystkich uczestniczących państw członkowskich wspólnie.
3. Wszelkie decyzje podejmowane przez Jednolitą Radę w celu rozłożenia w czasie składek stosuje się jednakowo do wszystkich instytucji wpłacających składki do funduszu.
4. W każdym okresie poboru składek wysokość składek rocznych może być stosunkowo niższa od średnich rocznych składek obliczonych zgodnie z art. 69 ust. 1 i art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, tylko w przypadku gdy Jednolita Rada stwierdzi, że w oparciu o ostrożne prognozy poziom docelowy może zostać osiągnięty przed upływem okresu początkowego.

Artykuł 4

Kryteria ustalania liczby lat, o jaką można przedłużyć okres początkowy

1. Podczas ustalania liczby lat, o jaką można przedłużyć okres początkowy, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, zgodnie z art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, Jednolita Rada uwzględnia co najmniej następujące kryteria:
 - a) minimalna liczba lat koniecznych do osiągnięcia poziomu docelowego, o którym mowa w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014, z zastrzeżeniem, że składki roczne nie przekroczą dwukrotności średnich składek rocznych w okresie początkowym);

- b) faza cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki, zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1;
 - c) przewidywane przez Jednolitą Radę ewentualne dodatkowe wypłaty z funduszu, po zasięgnięciu opinii ERRS, na kolejny okres czterech lat.
2. Jednolita Rada w żadnych okolicznościach nie może przedłużyć okresu początkowego o więcej niż cztery lata.

Artykuł 5

Kryteria dotyczące ustalania rocznych składek po zakończeniu okresu początkowego

Podczas obliczania wysokości składek, o których mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, Jednolita Rada uwzględnia fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki, zgodnie ze wskaźnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1.

ROZDZIAŁ III

ODROCZENIE SKŁADEK *EX POST*

Artykuł 6

Odroczenie nadzwyczajnych składek *ex post*

1. Jednolita Rada, z własnej inicjatywy po konsultacji z krajowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na wniosek krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonuje całkowitego lub częściowego odroczenia zapłaty przez instytucję nadzwyczajnych składek *ex post* zgodnie z art. 71 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, jeżeli konieczna jest ochrona sytuacji finansowej danej instytucji.
2. Odroczenie nadzwyczajnych składek *ex post* może zostać przyznane przez Jednolitą Radę na wniosek danej instytucji. Instytucja ta dostarcza wszelkie informacje uznane za niezbędne przez Jednolitą Radę do przeprowadzenia oceny wpływu zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na sytuację finansową instytucji. Jednolita Rada bierze pod uwagę wszystkie informacje dostępne właściwym organom krajowym w celu ustalenia, czy dana instytucja spełnia warunki odroczenia, o których mowa w ust. 4.
3. Przy określaniu, czy instytucja spełnia warunki odroczenia, Jednolita Rada powinna ocenić wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na wypłacalność i płynność tej instytucji. Jeżeli dana instytucja jest częścią grupy, ocena obejmuje również wpływ na wypłacalność i płynność grupy jako całości.
4. Jednolita Rada może odroczyć zapłatę nadzwyczajnych składek *ex post*, jeżeli stwierdzi, że ich zapłata będzie miała jakiegokolwiek z poniższych skutków:
 - a) prawdopodobne niespełnianie przez instytucję w ciągu kolejnych sześciu miesięcy minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych ustanowionych w art. 92 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
 - b) prawdopodobne niespełnianie przez instytucję w ciągu kolejnych sześciu miesięcy minimalnego wymogu pokrycia wypływów netto ustanowionego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określonego w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 ⁽²⁾;
 - c) prawdopodobne niespełnianie przez instytucję w ciągu kolejnych sześciu miesięcy szczególnych wymogów w zakresie płynności ustanowionych w art. 105 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywę 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

5. Jednolita Rada ogranicza okres odroczenia w zakresie, w jakim jest to konieczne dla uniknięcia ryzyka dla sytuacji finansowej instytucji lub grupy. Jednolita Rada regularnie kontroluje, czy warunki odroczenia, o których mowa w ust. 4, są nadal spełniane w okresie odroczenia.

6. Na wniosek danej instytucji Jednolita Rada może przedłużyć okres odroczenia, jeżeli uzna, że warunki odroczenia, o którym mowa w ust. 4, są nadal spełniane. Takie przedłużenie nie może przekroczyć 6 miesięcy.

Artykuł 7

Ocena wpływu odroczenia na wypłacalność

1. Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na statutową pozycję kapitałową instytucji. Ocena ta obejmuje analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* mogłaby mieć na spełnianie przez instytucję minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Do celów tej oceny kwotę składek *ex post* odlicza się od pozycji funduszy własnych instytucji.

3. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu w zakresie funduszy własnych określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 8

Ocena wpływu odroczenia na płynność

1. Jednolita Rada lub krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wpływ zapłaty nadzwyczajnych składek *ex post* na płynność instytucji. Ocena ta obejmuje analizę wpływu, jaki zapłata nadzwyczajnych składek *ex post* mogłaby mieć na zdolność instytucji do spełniania wymogu pokrycia wypływów netto ustanowionego w art. 412 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określonego w art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

2. Na potrzeby analizy, o której mowa w ust. 1, Jednolita Rada dodaje wpływ płynności wynoszący 100 % kwoty przypadającej do zapłaty w terminie, kiedy należna jest płatność nadzwyczajnych składek *ex post*, do obliczania wypływów płynności netto określonych w art. 20 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

3. Jednolita Rada ocenia również wpływ tych wypływów określony zgodnie z ust. 2 na szczególne wymogi w zakresie płynności ustanowione w art. 105 dyrektywy 2013/36/UE.

4. Analiza, o której mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej okres do następnego sprawozdawczego dnia przepływów gotówkowych w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto określonego w art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wskaźniki makroekonomiczne w celu ustalenia fazy cyklu koniunkturalnego

Prognozy dotyczące wzrostu PKB oraz wskaźnik nastrojów gospodarczych, opracowane przez Komisję Europejską.

Wzrost PKB z prognoz makroekonomicznych EBC dla strefy euro.

Wskaźniki w celu ustalenia sytuacji finansowej instytucji wpłacających składki

1. Wpływ przepływów kredytowych sektora prywatnego na PKB oraz zmiana zobowiązań ogółem sektora finansowego z opracowanej przez Komisję Europejską tablicy wskaźników dotyczących zakłóceń równowagi makroekonomicznej.
 2. Złożony wskaźnik napięcia systemowego i prawdopodobieństwa jednoczesnego niewykonywania zobowiązań przez co najmniej dwie duże i złożone grupy bankowe z uczestniczących państw członkowskich, z tablicy wskaźników ryzyka opracowanej przez ERRS.
 3. Zmiany warunków udzielania kredytów gospodarstwom domowym (na zakup nieruchomości mieszkalnej) i zmiany warunków udzielania kredytów przedsiębiorstwom niefinansowym, z tablicy wskaźników ryzyka opracowanej przez ERRS.
 4. Wskaźniki dotyczące rentowności dużych grup bankowych z uczestniczących państw członkowskich zawarte w tablicy wskaźników ryzyka opracowanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, takie jak stosunek stopy zwrotu z kapitału własnego i wyników odsetkowych netto do przychodów z działalności operacyjnej ogółem.
 5. Wskaźniki dotyczące wypłacalności dużych grup bankowych z uczestniczących państw członkowskich zawarte w tablicy wskaźników ryzyka opracowanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, takie jak stosunek kapitału Tier 1 do aktywów ogółem z wyłączeniem aktywów niematerialnych oraz stosunek kredytów zagrożonych i przeterminowanych do kredytów ogółem.
-

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/748**z dnia 14 grudnia 2016 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 w celu uwzględnienia zmian masy nowych lekkich samochodów dostawczych zarejestrowanych w latach 2013, 2014 i 2015****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wartość średniej masy, wykorzystywana w celu obliczenia indywidualnego poziomu emisji CO₂ dla każdego nowego lekkiego samochodu dostawczego, musi być korygowana co trzy lata w celu uwzględnienia wszelkich zmian średniej masy nowych pojazdów rejestrowanych w Unii.
- (2) W wyniku monitorowania masy nowych lekkich samochodów dostawczych w stanie gotowym do jazdy zarejestrowanych w latach kalendarzowych 2013, 2014 i 2015 stwierdzono jasno, że średnia masa zwiększyła się oraz że wartość M₀, o której mowa w pkt 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 510/2011, powinna zostać skorygowana.
- (3) Nową wartość należy ustalić z uwzględnieniem wyłącznie tych wartości, które udało się zweryfikować zainteresowanym producentom, i z wyłączeniem wartości, które były w sposób oczywisty błędne, tj. wartości niższych niż 500 kg, jak również wartości odnoszących się do pojazdów, które nie wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 510/2011, w tym pojazdów o masie odniesienia przekraczającej 2 840 kg. Ponadto nowa wartość opiera się na średniej ważonej, uwzględniającej liczbę nowych rejestracji w poszczególnych latach referencyjnych.
- (4) W związku z powyższym wartość M₀, która ma być stosowana od 2018 r., należy zwiększyć o 60,4 kg – z 1 706,0 kg do 1 766,4 kg,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Punkt 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 510/2011 otrzymuje brzmienie:

„od 2018 r.:

$$\text{indywidualny poziom emisji CO}_2 = 175 + a \times (M - M_0)$$

gdzie:

M = masa pojazdu w kilogramach (kg)

M₀ = 1 766,4

a = 0,093;”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/749**z dnia 24 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 w odniesieniu do usunięcia Kazachstanu z wykazu państw znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przystąpieniem Kazachstanu do Światowej Organizacji Handlu należy wprowadzić przepisy o wyłączeniu Kazachstanu z zakresu rozporządzenia (UE) 2015/755.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2015/755,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755 wykreśla się nazwę „Kazachstan”.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/750**z dnia 24 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na fakt, iż Stany Zjednoczone nie zapewniły zgodności Ustawy o odszkodowaniach z tytułu kontynuacji dumpingu lub utrzymywania subsydiów („Continued Dumping and Subsidy Offset Act”, dalej zwanej „CDSOA”) ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z porozumień w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), rozporządzeniem (WE) nr 673/2005 nałożono dodatkowe cło *ad valorem* w wysokości 15 % na przywóz niektórych produktów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, mające zastosowanie od dnia 1 maja 2005 r. Zgodnie z udzielonym przez WTO zezwoleniem na zawieszenie stosowania koncesji w stosunku do Stanów Zjednoczonych Komisja co roku dostosowuje poziom zawieszenia koncesji do poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści Unii Europejskiej w danym czasie spowodowanych wprowadzeniem CDSOA.
- (2) Kwoty wypłacone zgodnie z CDSOA w ostatnim roku, dla którego są dostępne dane, odnoszą się do wypłacania środków pochodzących z ceł antydumpingowych i wyrównawczych pobranych w ciągu roku podatkowego 2016 (od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2016 r.), jak również do dodatkowego wypłacania środków pochodzących z ceł antydumpingowych i wyrównawczych pobranych w latach podatkowych 2011, 2012, 2013, 2014 i 2015. Na podstawie danych opublikowanych przez Biuro Ceł i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych poziom zniweczenia lub naruszenia korzyści Unii Europejskiej obliczono na 8 165 179 USD.
- (3) Poziom zniweczenia lub naruszenia, a w konsekwencji poziom zawieszenia, uległ zwiększeniu. Poziom zawieszenia nie może być jednak dostosowany do poziomu zniweczenia lub naruszenia przez dodanie produktów do wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 673/2005 lub ich z niego usunięcie. W związku z tym, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, Komisja powinna zachować dotychczasowy wykaz produktów zawarty w załączniku I w stanie niezmienionym i zmienić stawkę dodatkowego cła, aby dostosować poziom zawieszenia do poziomu zniweczenia lub naruszenia. Cztery produkty wymienione w załączniku I powinny zatem nadal znajdować się w wykazie, a stawka dodatkowego cła przywozowego powinna zostać zmieniona i ustalona w wysokości 4,3 %.
- (4) Wpływ dodatkowego cła przywozowego *ad valorem* w wysokości 4,3 % na przywóz ze Stanów Zjednoczonych produktów wymienionych w załączniku I odpowiada, w skali roku, wartości handlu nieprzekraczającej 8 165 179 USD.
- (5) Aby zapobiec występowaniu opóźnień w stosowaniu zmienionej stawki dodatkowego cła przywozowego, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 673/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 673/2005 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Nakłada się cło *ad valorem* w wysokości 4,3 %, będące cłem dodatkowym do cła stosowanego na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (*), na produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1; zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 38/2014 (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 52).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 maja 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Produkty, w odniesieniu do których stosuje się dodatkowe cła, oznaczone są ośmiocyfrowymi kodami CN. Opis produktów sklasyfikowanych według tych kodów zawarto w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 ⁽²⁾.

0710 40 00

9003 19 30

8705 10 00

6204 62 31

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 327 z 30.10.2004, s. 1).”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/751**z dnia 16 marca 2017 r.****zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w odniesieniu do terminu rozpoczęcia wypełniania obowiązku rozliczania dla niektórych kontrahentów prowadzących obrót instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniach delegowanych Komisji (UE) 2015/2205 ⁽²⁾, (UE) 2016/592 ⁽³⁾ oraz (UE) 2016/1178 ⁽⁴⁾ określono cztery kategorie kontrahentów na potrzeby ustalenia dat, od których stają się skuteczne obowiązki rozliczania dla poszczególnych kategorii. Kontrahenci zostali sklasyfikowani według poziomu ich zdolności prawnej i operacyjnej oraz według zakresu ich działalności handlowej w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Aby zapewnić terminowe i prawidłowe stosowanie obowiązku rozliczania, dla wspomnianych poszczególnych kategorii kontrahentów ustalono okresy stopniowego wprowadzania tego obowiązku.
- (3) Ustalając datę, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do kategorii 3, uwzględniono fakt, że większość tych kontrahentów może uzyskać dostęp do kontrahenta centralnego tylko poprzez zostanie klientem lub klientem pośrednim członka rozliczającego.
- (4) Do kategorii 3 należą kontrahenci o najniższym poziomie działalności w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Najnowsze informacje wskazują, że kontrahenci należący do tej kategorii napotykają poważne trudności przy przygotowywaniu niezbędnych uzgodnień umożliwiających rozliczanie tych instrumentów pochodnych. Jest to spowodowane złożonością obu rodzajów dostępu do uzgodnień rozliczeniowych, a mianowicie rozliczania klientów i klientów pośrednich.
- (5) Po pierwsze, w odniesieniu do uzgodnień w zakresie rozliczania klientów wydaje się, że członkowie rozliczający mają niewielką motywację, by znacznie rozszerzyć swoją ofertę w zakresie rozliczania klientów ze względu na związane z tym koszty. Tym bardziej dotyczy to kontrahentów o ograniczonym poziomie działalności w zakresie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Ponadto zmieniane są ramy regulacyjne dotyczące wymogów kapitałowych mających zastosowanie do działalności w zakresie rozliczania klienta, co powoduje niepewność, która stanowi barierę dla opracowania przez członków rozliczających szerszej oferty w zakresie rozliczania klienta.
- (6) Po drugie, w odniesieniu do pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, w wyniku braku oferty kontrahenci nie są obecnie w stanie uzyskać dostępu do kontrahentów centralnych poprzez zostanie klientem pośrednim członka rozliczającego.
- (7) Z powodu tych trudności i w celu zapewnienia wspomnianym kontrahentom dodatkowego czasu na sfinalizowanie niezbędnych uzgodnień rozliczeniowych należy odroczyć daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do kategorii 3. Wzięto już jednak pod uwagę zachęty do scentralizowania zarządzania ryzykiem w ramach grupy w odniesieniu do transakcji wewnątrzgrupowych i odroczenie tych dat nie ma wpływu na te zachęty i wspomniane daty w przypadku określonych kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych między kontrahentami należącymi do tej samej grupy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

- (8) W świetle pozytywnych efektów wynikających z zawierania uzgodnień rozliczeniowych oraz aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań w ramach przygotowań do rozliczania różnych klas aktywów podlegających obowiązkowi rozliczania, należy ujednolicić nowe daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny w odniesieniu do kontrahentów należących do kategorii 3.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 oraz (UE) 2016/1178.
- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (11) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej na mocy art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾ i skonsultował się z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205

Art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2205 otrzymuje brzmienie:

„c) dnia 21 czerwca 2019 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 3;”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/592

Art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/592 otrzymuje brzmienie:

„c) dnia 21 czerwca 2019 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 3;”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178

Art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1178 otrzymuje brzmienie:

„c) dnia 21 czerwca 2019 r. w przypadku kontrahentów należących do kategorii 3;”.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/752**z dnia 28 kwietnia 2017 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (UE) nr 10/2011 w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. a), c), d), e), h), i) i j) oraz art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 10/2011 ⁽²⁾ („rozporządzenie”) ustanowiono szczegółowe przepisy dotyczące materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością.
- (2) Od czasu ostatniej zmiany rozporządzenia Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) opublikował dalsze sprawozdania dotyczące poszczególnych substancji, które mogą być stosowane w materiałach przeznaczonych do kontaktu z żywnością, a także dotyczące dopuszczonego stosowania substancji, na które wcześniej udzielono zezwolenia. Ponadto wykryto pewne błędy i niejasności w tekście. Należy zmienić i sprostować rozporządzenie, aby odzwierciedlić najnowsze ustalenia Urzędu i usunąć wszelkie wątpliwości dotyczące prawidłowego stosowania rozporządzenia.
- (3) Zezwolenie na szereg substancji w tabeli 1 załącznika I do rozporządzenia zawiera odniesienie do uwagi (1) w tabeli 3 tego załącznika. Zgodność z przepisami sprawdza się zatem na podstawie pozostałości substancji na powierzchni kontaktu z żywnością (QMA) w oczekiwaniu na dostępność metody analitycznej umożliwiającej określenie migracji specyficznej. Ponieważ dostępne są odpowiednie metody badania migracji i określono limity migracji specyficznej, należy skreślić z pozycji dotyczących substancji o numerach substancji FCM 142, 168, 202, 387, 462, 467, 481, 502, 662 i 779 możliwość sprawdzania zgodności na podstawie pozostałości substancji.
- (4) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową ⁽³⁾ w sprawie stosowania substancji fosfonian dietylo[[3,5-bis(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]metylu] o numerze CAS 976-56-7 i numerze substancji FCM 1007. Urząd stwierdził, że substancja ta nie budzi obaw co do bezpieczeństwa konsumentów, jeśli jest używana w ilości nieprzekraczającej 0,2 % w/w na podstawie końcowej masy polimeru w procesie polimeryzacji w celu wyprodukowania poli(tereftalanu etylenu) (PET) przeznaczonego do kontaktu ze wszystkimi rodzajami żywności w każdych warunkach kontaktu pod względem czasu i temperatury. Należy zatem dodać tę substancję do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że można jej używać wyłącznie w procesie polimeryzacji do produkcji PET i w ilości nieprzekraczającej 0,2 % (w/w). Ponieważ Urząd zauważył, że substancja ta jest używana w procesie polimeryzacji i staje się częścią łańcucha głównego polimeru końcowego, powinna zostać ujęta w wykazie jako substancja wyjściowa.
- (5) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową ⁽⁴⁾ w sprawie stosowania substancji kopolimer (kwasu metakrylowego, akrylanu etylu, akrylanu n-butylu, metakrylanu metylu i butadienu) w nanopostaci o numerze substancji FCM 1016. Urząd stwierdził, że substancja ta nie budzi obaw co do bezpieczeństwa konsumentów, jeśli jest używana jako dodatek w ilości nieprzekraczającej 10 % w/w w nieuplastycznionym polichloroku winylu (PVC) lub w ilości nieprzekraczającej 15 % w nieuplastycznionym poli(kwasie mlekowym) (PLA) w kontakcie ze wszystkimi rodzajami żywności w temperaturze pokojowej lub niższej, do długotrwałego przechowywania. Należy zatem wpisać ten dodatek do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że należy przestrzegać powyższych wymagań.
- (6) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową ⁽⁵⁾ w sprawie stosowania dodatku glinaka montmorylonitowa modyfikowana chlorkiem dimetylodialkilo(C16-C18)amoniowym o numerze substancji FCM 1030. Urząd stwierdził, że stosowanie tej mieszaniny nie budzi obaw co do bezpieczeństwa, jeśli jest używana w ilości nieprzekraczającej 12 % w/w w poliolefinach przeznaczonych do żywności suchej, której w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E, jeśli jest używana

⁽¹⁾ Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością (Dz.U. L 12 z 15.1.2011, s. 1).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2016;14(7):4536.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015;13(2):4008.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2015;13(11):4285.

w temperaturze pokojowej lub niższej i jeśli migracja substancji 1-chloroheksadekan i 1-chlorooktadekan, które mogą występować jako zanieczyszczenia lub produkty rozpadu, nie przekracza 0,05 mg/kg żywności. Urząd zauważył, że cząstki mogą tworzyć płytki, których jeden z wymiarów może być w skali nano, lecz nie przewiduje się migracji takich płytek, jeśli są one zorientowane równolegle do powierzchni folii i są całkowicie osadzone w polimerze. Należy zatem wpisać ten dodatek do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że należy przestrzegać powyższych wymagań.

- (7) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową w sprawie stosowania dodatku ⁽¹⁾ octan α -tokoferolu o numerze substancji FCM 1055 oraz numerze CAS 7695-91-2 i 58-95-7. Urząd stwierdził, że stosowanie tej substancji jako substancji przeciwutleniającej w poliolefinach nie budzi obaw co do bezpieczeństwa. Urząd zauważył, że substancja ta hydrolizuje do α -tokoferolu i kwasu octowego, które to substancje są dodatkami do żywności dopuszczonymi do stosowania na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽²⁾. Istnieje zatem ryzyko, że wartości graniczne ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008 i mające zastosowanie do tych dwóch produktów hydrolizy mogą zostać przekroczone. Należy zatem wpisać ten dodatek do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że można go używać wyłącznie jako substancji przeciwutleniającej w poliolefinach, i należy dodać uwagę, że muszą być przestrzegane ograniczenia ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008.
- (8) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową w sprawie stosowania dodatku ⁽³⁾ mielone łuski nasion słonecznika o numerze substancji FCM 1060. Urząd stwierdził, że stosowanie tej substancji nie budzi obaw co do bezpieczeństwa, jeśli jest używana jako dodatek w tworzywach sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością suchą, jeśli są one stosowane w temperaturze pokojowej lub niższej. Łuski nasion należy pozyskiwać z nasion słonecznika zdalnych do spożycia przez ludzi, a tworzywa sztuczne zawierające ten dodatek nie powinny być narażone na temperatury obróbki wyższe niż 240 °C. Należy zatem wpisać ten dodatek do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że można go używać wyłącznie w kontakcie z żywnością, której w tabeli 2 załącznika III przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E, jeśli dodatek ten jest pozyskiwany z nasion słonecznika zdalnych do spożycia przez ludzi, a powstałe tworzywa sztuczne zawierające ten dodatek nie są narażone na temperatury obróbki wyższe niż 240 °C.
- (9) Urząd przyjął pozytywną opinię naukową ⁽⁴⁾ w sprawie stosowania określonej mieszaniny o numerze FCM 1062, składającej się z 97 % ortokrzemianu (tetra)etylu (TEOS) o numerze CAS 78-10-4 i 3 % heksametylodisilazanu (HMDS) o numerze CAS 999-97-3. Urząd stwierdził, że mieszanina ta nie budzi obaw co do bezpieczeństwa, jeśli jest używana w ilości nieprzekraczającej 0,12 % (w/w) jako substancja wyjściowa w recyklingu PET. Należy zatem dodać tę mieszaninę do unijnego wykazu substancji dozwolonych, z zastrzeżeniem, że można jej używać wyłącznie w procesie recyklingu PET i w ilości nieprzekraczającej 0,12 % (w/w).
- (10) Urząd przyjął opinię na temat zagrożeń dla zdrowia publicznego związanych z obecnością niklu w żywności i wodzie pitnej ⁽⁵⁾. W opinii ustanowiono tolerowane dzienne pobranie wynoszące 2,8 μ g Ni na kg masy ciała dziennie i wskazano, że średnie długoterminowe narażenie na Ni z dietą jest wyższe niż tolerowane dzienne pobranie, zwłaszcza w przypadku populacji ludzi młodych. Należy w związku z tym zastosować współczynnik alokacji wynoszący 10 % do limitu migracji ustalonego w standardowy sposób. Do migracji niklu z materiałów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością należy zatem zastosować limit migracji wynoszący 0,02 mg/kg żywności. Należy więc dodać ten limit do wymagań dotyczących migracji metalu zawartych w załączniku II do rozporządzenia.
- (11) W pkt 4 załącznika III do rozporządzenia przyporządkowano kombinacje płynów modelowych imitujących różne rodzaje żywności, które to płyny należy stosować do badania migracji globalnej. Tekst w pkt 4 nie jest wystarczająco jasny, należy go zatem doprecyzować.
- (12) Pkt 8 ppkt (iii) załącznika IV do rozporządzenia stanowi, że w deklaracji zgodności wystawianej przez podmiot działający na rynku można określić stosunek powierzchni kontaktu z żywnością do objętości stosowany do stwierdzenia zgodności materiału lub wyrobu. Dla podmiotu, który otrzymuje dany materiał lub wyrób, nie zawsze jest jednak jasne, czy stosunek ten byłby również najwyższym stosunkiem umożliwiającym przestrzeganie przepisów art. 17 i 18 rozporządzenia. W innych przypadkach określenie stosunku powierzchni do objętości może być bez znaczenia dla zrozumienia, czy można zakładać zgodność w proporcjach ostatecznego materiału lub wyrobu. W tych przypadkach potrzebne byłyby równoważne informacje, jak np. minimalna objętość opakowania w przypadku kapsli i zamknięć. Należy więc doprecyzować pkt 8 ppkt (iii) załącznika IV do rozporządzenia przez odniesienie do najwyższego stosunku powierzchni do objętości, dla którego ustanowiono zgodność zgodnie z art. 17 i 18, lub do równoważnych informacji.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA 2016;14(3):4412.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2016;14(7):4534.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2016;14(1):4337.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2015;13(2):4002.

- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 10/2011.
- (14) Aby ograniczyć obciążenie administracyjne i zapewnić podmiotom działającym na rynku wystarczającą ilość czasu na dostosowanie swoich praktyk do przestrzegania wymogów niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć środki przejściowe.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, II, III i IV do rozporządzenia (UE) nr 10/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych zgodne z rozporządzeniem (UE) nr 10/2011 w brzmieniu sprzed wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być wprowadzane do obrotu do dnia 19 maja 2018 r. i mogą pozostać w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 2 załącznika stosuje się od dnia 19 maja 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (UE) nr 10/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w kolumnie 11 w odniesieniu do pozycji dotyczących substancji o numerach substancji FCM: 142, 168, 202, 387, 462, 467, 481, 502, 662 i 779 skreśla się odniesienie do uwagi „(1)”;

(ii) dodaje się w porządku numerycznym substancji FCM następujące pozycje:

„1007	976-56-7	Fosfonian dietylo [[3,5-bis(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]metylu]	nie	tak	nie		Do stosowania wyłącznie w ilości nieprzekraczającej 0,2 % w/w na podstawie końcowej masy polimeru w procesie polimerizacji w celu wyprodukowania poli(tereftalanu etylenu) (PET).”	
„1016		Kopolimer (kwasu metakrylowego, akrylanu etylu, akrylanu n-butylu, metakrylanu metylu i butadienu) w nanopostaci	tak	nie	nie		Do stosowania wyłącznie w ilości nieprzekraczającej: a) 10 % w/w w nieuplastycznionym polichloroku winylu (PVC); b) 15 % w/w w nieuplastycznionym poli(kwasie mlekowym) (PLA). Materiał końcowy stosuje się w temperaturze pokojowej lub niższej.”	
„1030		Glinka montmorillonitowa modyfikowana chlorkiem dime ty lodialkilo(C16-C18)amoniowym	tak	nie	nie		Do stosowania wyłącznie w ilości nieprzekraczającej 12 % w/w w poliolefinach w kontakcie z żywnością suchą, której w tabeli 2 załącznika III przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E, w temperaturze pokojowej lub niższej. Suma migracji specyficznej 1-chloroheksadekanu i 1-chlorooktadekanu nie może przekraczać 0,05 mg/kg żywności. Może tworzyć płytki w nanopostaci, których tylko jeden z wymiarów nie przekracza 100 nm. Płytki te są zorientowane równolegle do powierzchni polimeru i są całkowicie osadzone w polimerze.”	
„1055	7695-91-2 58-95-7	Octan α -tokoferolu	tak	nie	nie		Do stosowania wyłącznie jako substancja przeciwutleniająca w poliolefinach.	(24)”
„1060		Mielone łuski nasion słonecznika	tak	nie	nie		Do stosowania wyłącznie w temperaturze pokojowej lub niższej w kontakcie z żywnością, której w tabeli 2 załącznika III przyporządkowano płyn modelowy imitujący żywność E. Łuski nasion są pozyskiwane z nasion słonecznika zdalnych do spożycia przez ludzi. Temperatura obróbki tworzywa sztucznego zawierającego ten dodatek nie przekracza 240 °C.”	

„1062		Mieszanina składająca się z 97 % ortokrzemianu (tetra)etylu (TEOS) o numerze CAS 78-10-4 i 3 % heksametylodisilazanu (HMDS) o numerze CAS 999-97-3.	nie	tak	nie			Do stosowania wyłącznie do produkcji PET w procesie recyklingu i w ilości nieprzekraczającej 0,12 % (w/w).”
-------	--	---	-----	-----	-----	--	--	---

b) w pkt 3 w tabeli 3 dodaje się następującą pozycję:

„(24)	Substancja lub produkty jej hydrolizy są dodatkami do żywności dopuszczonymi do stosowania i sprawdza się zgodność z przepisami art. 11 ust. 3.”
-------	--

2) w pkt 1 załącznika II dodaje się następujący wiersz po manganie:

„Nikiel = 0,02 mg/kg żywności lub płynu modelowego imitującego żywność.”;

3) załącznik III pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przyporządkowanie płynu modelowego imitującego żywność do badania migracji globalnej

Do badań w celu wykazania zgodności z limitami migracji globalnej wybiera się płyny modelowe imitujące żywność określone w tabeli 3:

Tabela 3

Przyporządkowanie płynu modelowego imitującego żywność w celu wykazania zgodności z limitami migracji globalnej

Żywność	Płyny modelowe imitujące żywność, w których przeprowadza się badania
Wszystkie rodzaje żywności	1) woda destylowana lub woda o równoważnej jakości, lub płyn modelowy A; 2) płyn modelowy B; oraz 3) płyn modelowy D2
Wszystkie rodzaje żywności z wyjątkiem żywności kwaśnej	1) woda destylowana lub woda o równoważnej jakości, lub płyn modelowy A; i 2) płyn modelowy D2
Wszystkie rodzaje żywności uwodnionej i żywności zawierającej alkohol oraz przetwory mleczne	płyn modelowy D1
Wszystkie rodzaje żywności uwodnionej, kwaśnej i żywności zawierającej alkohol oraz przetwory mleczne	1) płyn modelowy D1; i 2) płyn modelowy B
Wszystkie rodzaje żywności uwodnionej i żywności zawierającej nie więcej niż 20 % alkoholu	płyn modelowy C
Wszystkie rodzaje żywności uwodnionej i kwaśnej oraz żywności zawierającej nie więcej niż 20 % alkoholu	1) płyn modelowy C; i 2) płyn modelowy B.”

4) w załączniku IV pkt 8 ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) najwyższy stosunek powierzchni kontaktu z żywnością do objętości, dla którego sprawdzono zgodność zgodnie z art. 17 i 18, lub równoważne informacje;”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/753**z dnia 28 kwietnia 2017 r.**

w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej cyhalofop butylowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2002/64/WE ⁽²⁾ włączono cyhalofop butylowy jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej cyhalofop butylowy, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 30 czerwca 2017 r.
- (4) Wniosek o odnowienie włączenia cyhalofopu butylowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG złożono zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1141/2010 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1141/2010. Państwo członkowskie pełniące funkcję sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące funkcję sprawozdawcy, w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym funkcję współsprawozdawcy, przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 18 października 2013 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał wnioskodawcy i państwom członkowskim sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 9 grudnia 2014 r. Urząd przekazał Komisji opinię ⁽⁶⁾ dotyczącą tego, czy można oczekiwać, że cyhalofop butylowy spełnia kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Dnia 28 maja 2015 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania z przeglądu dotyczącego cyhalofopu butylowego na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2002/64/WE z dnia 15 lipca 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia cynidonu etylowego, cyhalofopu butylowego, famoksadonu, florasulamu, metalaksylu-M oraz pikolinafenu jako substancji czynnych (Dz.U. L 189 z 18.7.2002, s. 27).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2010 z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie ustanowienia procedury odnowienia włączenia drugiej grupy substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG i sporządzenia wykazu tych substancji (Dz.U. L 322 z 8.12.2010, s. 10).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA (2014);12(1):3943. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (9) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione. Wspomniane kryteria zatwierdzenia uznaje się zatem za spełnione.
- (10) Należy zatem odnowić zatwierdzenie cyhalofopu butylowego.
- (11) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia cyhalofopu butylowego opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, które jednak nie ograniczają zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające cyhalofop butylowy. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania w charakterze środka chwastobójczego.
- (12) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki.
- (13) Zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 13 ust. 4 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej cyhalofop butylowy, określonej w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Cyhalofop butylowy Nr CAS 122008-85-9 Nr CIPAC 596	butyl-(R)-2-[4(4-cyjano-2-fluorofenoksy) fenoksy] propionian	950 g/kg	1 lipca 2017 r.	30 czerwca 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego cyhalofopu butylowego, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, — specyfikację techniczną, — ochronę roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

Załącznik II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się wpis 34 dotyczący cyhalofopu butylowego;
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

„113)	Cyhalofop butylowy Nr CAS 122008-85-9 Nr CIPAC 596	butyl-(R)-2-[4(4-cyano-2-fluorofenoksy) fenoksy]propionian	950 g/kg	1 lipca 2017 r.	30 czerwca 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego cyhalofopu butylowego, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, — specyfikację techniczną, — ochronę roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko.”
-------	--	--	----------	-----------------	--------------------	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/754**z dnia 28 kwietnia 2017 r.****otwierające unijne kontyngenty taryfowe na niektóre produkty rolne i przetworzone produkty rolne pochodzące z Ekwadoru i określające sposób zarządzania tymi kontyngentami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 58 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją (UE) 2016/2369 ⁽²⁾ („decyzja”) Rada zatwierdziła podpisanie w imieniu Unii Protokołu przystąpienia (zwanego dalej „protokołem”) do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”), aby uwzględnić przystąpienie Ekwadoru do tej umowy, a także przewidziała tymczasowe stosowanie tego protokołu od dnia 1 stycznia 2017 r. ⁽³⁾.
- (2) Umowa przewiduje obniżenie lub zniesienie należności celnych na przywóz do Unii towarów pochodzących z Ekwadoru zgodnie z harmonogramem znoszenia ceł zawartym w załączniku I do umowy. Załącznik I stanowi, że w przypadku niektórych towarów pochodzących z Ekwadoru obniżenie lub zniesienie należności celnych jest uwzględnione w ramach kontyngentów taryfowych.
- (3) Kontyngentami taryfowymi określonymi w podsekcji 3 sekcji B dodatku 1 do załącznika I do umowy Komisja powinna zarządzać zgodnie z chronologicznym porządkiem dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁴⁾.
- (4) W celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu kontyngentów ustanowionego na mocy protokołu i sprawnego zarządzania tym systemem, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia, od którego stosuje się tymczasowo protokół.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Unijne kontyngenty taryfowe są otwarte dla wymienionych w załączniku towarów pochodzących z Ekwadoru.

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi określonymi w załączniku zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/2369 z dnia 11 listopada 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania Protokołu przystąpienia do Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Ekwadoru (Dz.U. L 356 z 24.12.2016, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 29.12.2016, s. 1.⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Niezależnie od reguł interpretacji Nomenklatury scalonej treść opisu produktów w piątej kolumnie tabeli należy rozumieć jedynie jako wskazówkę.

System preferencyjny jest ustalany, w kontekście niniejszego załącznika, przez zakres kodów CN określonych w trzeciej kolumnie tabeli, mających zastosowanie w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia. Gdy wskazane są kody ex CN, system preferencyjny należy określić poprzez łączne zastosowanie kodów CN i odpowiedniego opisu w piątej kolumnie tabeli.

Numer porządkowy	Kod CN	Podpozycje kodów TARIC	Opis produktów	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna dla kontyngentu
09.7525	0703 20 00		Czosnek, świeży lub schłodzony	1.1–31.12	500	0
09.7526	0710 40 00 2004 90 10 2005 80 00		Kukurydza cukrowa, niepoddana obróbce cieplnej lub ugotowana na parze lub w wodzie, zamrożona Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana inaczej niż octem lub kwasem octowym	1.1–31.12	300	0
09.7527	0711 51 00 2003 10 20 2003 10 30		Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia Grzyby z rodzaju <i>Agaricus</i> , przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	1.1–31.12	100	0
09.7528	0711 90 30 2001 90 30 2008 99 85		Kukurydza cukrowa, zakonserwowana tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadająca się w tym stanie do bezpośredniego spożycia Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), przetworzona lub zakonserwowana octem lub kwasem octowym Kukurydza, przetworzona lub zakonserwowana, niezawierająca dodatku alkoholu ani cukru (z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>))	1.1–31.12	400	0
09.7529	1005 90 00 1102 20		Kukurydza (z wyłączeniem nasion) Mąka kukurydziana	1.1–31.12	37 000 ⁽¹⁾	0
09.7530	1006 10 30 1006 10 50 1006 10 71		Ryż (z wyłączeniem ryżu niehuskane­go, do siewu)	1.1–31.12	5 000	0

Numer porządkowy		Kod CN	Podpozycje kodów TARIC	Opis produktów	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna dla kontyngentu
		1006 10 79 1006 20 1006 30 1006 40					
09.7531		1108 14 00		Skrobia z manioku (cassava)	1.1–31.12	3 000	0
09.7532		1701 13 1701 14		Surowy cukier trzcinowy niezawierający dodatku środków aromatyzujących lub barwiących	1.1–31.12	15 000 ⁽²⁾	0
09.7533		1701 91 1701 99		Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej, inny niż cukier surowy niezawierający dodatku środków aromatyzujących lub barwiących	1.1–31.12	10 000 ton wyrażonych w ekwiwalencie cukru surowego ⁽³⁾	0
		1702 30		Glukoza w postaci stałej i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy			
		1702 40 90		Glukoza w postaci stałej i syrop glukozowy, niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, i zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % ale mniej niż 50 % masy fruktozy (z wyłączeniem izoglukozy i cukru inwertowanego)			
		1702 50		Fruktoza chemicznie czysta, w postaci stałej			
		1702 90 30 1702 90 50 1702 90 71 1702 90 75 1702 90 79 1702 90 80 1702 90 95		Pozostałe cukry (z wyłączeniem laktozy i syropu laktozowego, cukru klonowego i syropu klonowego, glukozy i syropu glukozowego, fruktozy i syropu fruktozowego oraz maltozy chemicznie czystej), włącznie z cukrem inwertowanym oraz mieszanekami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy			
	Ex	1704 90 99	91 99	Pozostałe wyroby cukiernicze, niezawierające kakao, zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
		1806 10 30 1806 10 90		Proszek kakaowy, zawierający 65 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza			

Numer porządkowy		Kod CN	Podpozycje kodów TARIC	Opis produktów	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna dla kontyngentu
	Ex	1806 20 95	90	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao, w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg, zawierające mniej niż 18 % masy masła kakaowego (z wyłączeniem proszku kakaowego, polewy czekoladowej smakowej i okruchów czekolady mlecznej), zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
	Ex	1901 90 99	36	Pozostałe przetwory spożywcze, zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
	Ex	2006 00 31	90	Wiśnie i czereśnie, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
	Ex	2006 00 38	19 89	Warzywa, owoce, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin (z wyłączeniem imbiru, wiśni i czereśni, owoców tropikalnych i orzechów tropikalnych), zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
	Ex	2007 91 10	90	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane w wyniku obróbki cieplnej, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej (z wyłączeniem przetworów homogenizowanych), zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)			
	Ex	2007 99 20	90				
	Ex	2007 99 31	95				
	Ex	2007 99 33	99				
	Ex	2007 99 35	95				
	Ex	2007 99 39	99				
			95				
			99				
			02				
			04				
			06				
			17				
			19				
			24				
			27				
			30				

Numer porządkowy		Kod CN	Podpozycje kodów TARIC	Opis produktów	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna dla kontyngentu
			34 37 40 44 47 52 56 75 85				
	Ex	2009 11 11	19 99	Soki owocowe i soki warzywne, o wartości nieprzekraczającej 30 EUR za 100 kg masy netto i o zawartości dodatku cukru przekraczającej 30 % masy			
	Ex	2009 11 91 2009 19 11	29 39 59 79				
	Ex	2009 19 91 2009 29 11	19 99				
	Ex	2009 29 91 2009 39 11	19 99				
	Ex	2009 39 51 2009 39 91 2009 49 11	19 99				
	Ex	2009 49 91 2009 81 11 2009 81 51	90				
	Ex	2009 89 11	19 99				
	Ex	2009 89 35	29 39 59 79				
		2009 89 61 2009 89 86					
	Ex	2009 90 11	90				
	Ex	2009 90 21	19 99				
		2009 90 31 2009 90 71 2009 90 94					

Numer porządkowy		Kod CN	Podpozycje kodów TARIC	Opis produktów	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu (waga netto w tonach, o ile nie postanowiono inaczej)	Stawka celna dla kontyngentu
	Ex	2101 12 98	92	Przetwory na bazie kawy, herbaty lub maté, zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza			
	Ex	2101 20 98	85				
	Ex	2106 90 98	26 33 34 38 53 55	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza			
	Ex	3302 10 29	10	Preparaty na bazie substancji zapachowych, zawierające wszystkie środki aromatyzujące charakterystyczne dla napojów, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów, o rzeczywistym stężeniu objętościowym alkoholu nieprzekraczającym 0,5 % obj., zawierające 1,5 % masy tłuszczu z mleka lub więcej, 5 % masy glukozy lub skrobi lub więcej, zawierające 70 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza			
09.7534		2208 40 51		Rum o zawartości lotnych substancji, innych niż alkohol etylowy i metylowy, równej lub przekraczającej 225 g na hektolitr czystego alkoholu (z tolerancją 10 %), w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry	1.1-31.12	250 hektolitów ⁽⁴⁾	0
		2208 40 99		Rum, w pojemnikach o objętości większej niż 2 litry, o wartości nieprzekraczającej 2 EUR za litr czystego alkoholu			

⁽¹⁾ Począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., wielkość kontyngentu podlega corocznemu zwiększeniu o 1 110 ton metrycznych.

⁽²⁾ Począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., wielkość kontyngentu podlega corocznemu zwiększeniu o 450 ton metrycznych.

⁽³⁾ Począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., wielkość kontyngentu podlega corocznemu zwiększeniu o 150 ton metrycznych wyrażonych w ekwiwalencie cukru surowego.

⁽⁴⁾ Począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r., wielkość kontyngentu podlega corocznemu zwiększeniu o 10 hektolitrow.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/755**z dnia 28 kwietnia 2017 r.**

w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej mezosulfuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2003/119/WE ⁽²⁾ włączono mezosulfuron jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej mezosulfuron, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 stycznia 2018 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia mezosulfuronu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy, przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 5 października 2015 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 22 września 2016 r. Urząd przekazał Komisji opinię ⁽⁶⁾ dotyczącą tego, czy można oczekiwać, że mezosulfuron (badana odmiana: mezosulfuron metylowy) spełnia kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 6 grudnia 2016 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia mezosulfuronu metylowego na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2003/119/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia mezosulfuronu, propoksykarbazonu i zoksamidu jako substancji czynnych (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 41).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2016 r. Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej mezosulfuron (oceniana odmiana: mezosulfuron metylowy). Dziennik EFSA 2016;14(10):4584, 26 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4584. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (9) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione.
- (10) Należy zatem odnowić zatwierdzenie mezosulfuronu.
- (11) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia mezosulfuronu opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, które jednak nie ograniczają zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające mezosulfuron. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania wyłącznie w charakterze środka chwastobójczego.
- (12) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (13) Zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 13 ust. 4 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (14) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2016 ⁽¹⁾ przedłużono termin wygaśnięcia zatwierdzenia mezosulfuronu do dnia 31 stycznia 2018 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 lipca 2017 r.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej mezosulfuron określonej w załączniku I z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2016 z dnia 17 listopada 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: acetamipryd, kwas benzoesowy, flazasulfuron, mekoprop-P, mepanipiryd, mezosulfuron, propineb, propoksykarbazon, propyzamid, propikonazol, *Pseudomonas chlororaphis* szczep: MA 342, piraklostrobina, chinoksifen, tiaklopyryd, tiuram, ziram, zaoksamid (Dz.U. L 312 z 18.11.2016, s. 21).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Mezosulfuron (substancja macierzysta) Mezosulfuron metylowy (odmiana) Nr CAS 208465-21-8 (mezosulfuron metylowy) Nr CIPAC 663 (mezosulfuron) Nr CIPAC 663.201 (mezosulfuron metylowy)	Mezosulfuron metylowy: 2-[(4,6-dimetoksypirymidyn-2-ylokarbamoilo)sulfamoilo]- α -(metanosulfonamido)-p-tolui- nian metylu Mezosulfuron: Kwas 2-[(4,6-dimetoksypirymidyn-2-ylokarbamoilo)sulfa- moilo]- α -(metanosulfonamido)- p-toluenowy	≥ 930 g/kg (wyrażony jako me- zosulfuron mety- lowy)	1 lipca 2017 r.	30 czerwca 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia mezo-sulfuronu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę organizmów wodnych i roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania, — ochronę wód podziemnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodzie pitnej w okresie dwóch lat od podania do wiadomości publicznej przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

Załącznik II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się wpis 75 dotyczący mezosulfuronu;
- 2) w części B dodaje się wpis w brzmieniu:

„111	Mezosulfuron (substancja macierzysta) Mezosulfuron metylowy (odmiana) Nr CAS 208465-21-8 (mezosulfuron metylowy) Nr CIPAC 663 (mezosulfuron) Nr CIPAC 663.201 (mezosulfuron metylowy)	Mezosulfuron metylowy: 2-[(4,6-dimetoksypirymidyn-2-ylkarbamilo)sulfamoilo]-α-(metanosulfonamido)-p-toluinian metylu Mezosulfuron: Kwas 2-[(4,6-dimetoksypirymidyn-2-ylkarbamilo)sulfamoilo]-α-(metanosulfonamido)-p-toluenowy	≥ 930 g/kg (wyrażony jako mezosulfuron metylowy)	1 lipca 2017 r.	30 czerwca 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia mezosulfuronu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę organizmów wodnych i roślin lądowych niebędących przedmiotem zwalczania, — ochronę wód podziemnych. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodzie pitnej w okresie dwóch lat od podania do wiadomości publicznej przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.”
------	---	---	---	-----------------	--------------------	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/756**z dnia 28 kwietnia 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	288,4
	MA	99,5
	TR	115,6
	ZZ	167,8
0707 00 05	MA	79,4
	TR	147,7
	ZZ	113,6
0709 93 10	TR	140,9
	ZZ	140,9
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	50,0
	IL	141,6
	MA	55,7
	TR	41,8
	ZA	43,6
	ZZ	66,5
	ZZ	66,5
0805 50 10	EG	56,5
	TR	54,0
	ZZ	55,3
0808 10 80	AR	227,9
	BR	112,9
	CL	124,5
	NZ	146,7
	US	116,7
	ZA	81,8
	ZZ	135,1
0808 30 90	AR	168,8
	CL	142,4
	CN	98,4
	NZ	206,0
	ZA	116,8
	ZZ	146,5

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/757**z dnia 28 kwietnia 2017 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 dla podokresu kwiecień 2017 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 ⁽²⁾ otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do wymienionego rozporządzenia wykonawczego.
- (2) W odniesieniu do kontyngentów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, drugim podokresem jest kwiecień.
- (3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4130 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2017 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia wykonawczego, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dotyczący danego kontyngentu, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (4) Z powiadomień tych wynika również, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 oraz 09.4129 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2017 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.
- (5) W odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 oraz 09.4130 należy również ustalić całkowitą ilość dostępną w następnym podokresie zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.
- (6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentem o numerze porządkowym 09.4130, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych kwietnia 2017 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilość, w odniesieniu do której złożono wnioski, po zastosowaniu współczynnika przydziału ustalonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi (Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

2. Całkowitą ilość dostępną w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 oraz 09.4130, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu kwiecień 2017 r., oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011

Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres kwiecień 2017 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie lipiec 2017 r. (w kg)
Stany Zjednoczone	09.4127	— ⁽¹⁾	17 808 482
Tajlandia	09.4128	— ⁽¹⁾	8 909 652
Australia	09.4129	— ⁽¹⁾	911 500
Inne pochodzenie	09.4130	0,695296 %	0

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/758

z dnia 25 kwietnia 2017 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas ósmego posiedzenia konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do wniosków dotyczących zmian do załączników A, B i C

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 października 2004 r. Konwencja sztokholmska w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (zwana dalej „Konwencją”) została zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2006/507/WE ⁽¹⁾.
- (2) Unia wdrożyła zobowiązania określone w Konwencji do prawa unijnego rozporządzeniem (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (3) Unia przykładą dużą wagę do potrzeby stopniowego rozszerzania zakresu załączników A, B lub C do Konwencji poprzez włączanie do nich nowych substancji, które spełniają kryteria klasyfikacji jako trwałe zanieczyszczenia organiczne (TZO), uwzględniając przy tym zasadę ostrożności, aby osiągnąć cel Konwencji i zobowiązanie podjęte przez rządy na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r., dotyczące ograniczenia niekorzystnego wpływu chemikaliów do 2020 r.
- (4) Zgodnie z art. 22 Konwencji konferencja Stron (dalej zwana „konferencją Stron”) może przyjmować decyzje dotyczące zmiany załączników A, B lub C do Konwencji. Decyzje te wchodzi w życie w terminie jednego roku od daty powiadomienia o zmianie przez depozytariusza, z wyjątkiem tych Stron Konwencji (zwanych dalej „Stronami”), które zmiany nie przyjęły.
- (5) Po zgłoszeniu przez Norwegię w 2013 r. komercyjnego eteru dekabromodifenylu (zwanego dalej „c-dekaBDE”) Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych (zwany dalej „POPRC”), ustanowiony na mocy Konwencji, zakończył pracę nad c-dekaBDE. POPRC stwierdził, że c-dekaBDE spełnia kryteria Konwencji dotyczące umieszczenia w załączniku A do Konwencji. Oczekuje się, że w trakcie ósmego posiedzenia konferencja Stron podejmie decyzję o włączeniu c-dekaBDE do załącznika A do Konwencji.
- (6) Produkcja, wprowadzanie do obrotu lub stosowanie eteru dekabromodifenylu jako substancji, jako składnika innych substancji, w mieszaninach i w wyrobach jest ograniczone na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2017/227 ⁽³⁾ ustanawiającego pozycję 67 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ (REACH) (zwaną dalej „pozycją 67”). Zgodnie z pozycją 67 wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu lub stosowanie eteru dekabromodifenylu należy dopuścić wyłącznie na ograniczony czas dla nowych statków powietrznych i części zamiennych do statków powietrznych, pojazdów silnikowych, pojazdów rolniczych i leśnych oraz niektórych maszyn.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/507/WE z dnia 14 października 2004 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/227 z dnia 9 lutego 2017 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do eteru bis(pentabromodifenylowego) (Dz.U. L 35 z 10.2.2017, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- (7) Po zgłoszeniu przez Unię w 2006 r. krótkołańcuchowych parafin chlorowanych (zwanych dalej „SCCP”) POPRC stwierdził, że SCCP spełniają kryteria Konwencji dotyczące umieszczenia w załączniku A do Konwencji. Oczekuje się, że w trakcie ósmego posiedzenia konferencja Stron podejmie decyzję o włączeniu SCCP do załącznika A do Konwencji.
- (8) Produkcja, wprowadzanie do obrotu i stosowanie SCCP jest zakazane, z pewnymi wyłączeniami, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 850/2004, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/2030 ⁽¹⁾. To zmienione rozporządzenie określa również wartości graniczne dla obecności SCCP w innych mieszaninach parafin chlorowanych pochodzących z procesu produkcyjnego. Ponieważ SCCP są zdolne do przenoszenia się w środowisku na dalekie odległości, globalne stopniowe wycofanie tej substancji z użycia będzie bardziej korzystne dla obywateli Unii niż jej zakazanie w samej Unii na podstawie rozporządzenia (WE) nr 850/2004.
- (9) Po zgłoszeniu przez Unię w 2011 r. heksachlorobutadienu (zwanego dalej „HCBD”) POPRC stwierdził, że HCBD spełnia kryteria Konwencji dotyczące umieszczenia w załącznikach A i C do Konwencji. W trakcie swojego siódmego posiedzenia konferencja Stron podjęła decyzję o włączeniu HCBD do załącznika A do Konwencji. Konferencja Stron przyjęła jednak decyzję SC-7/11, w której wezwała POPRC do dalszej oceny HCBD w oparciu o nowo dostępne informacje w odniesieniu do umieszczenia go w załączniku C do Konwencji oraz do wydania zalecenia skierowanego do konferencji Stron o umieszczenie HCBD w załączniku C do dalszego rozpatrzenia na jej ósmym posiedzeniu.
- (10) Produkcja, wprowadzanie do obrotu i stosowanie HCBD jest zakazane w Unii na podstawie rozporządzenia (WE) nr 850/2004, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2012 ⁽²⁾, ale może on być produkowany w sposób niezamierzony w wyniku niektórych rodzajów działalności przemysłowej. Działalność ta jest objęta zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽³⁾ i wymaga stosowania określonych środków zarządzania emisjami. Ponieważ HCBD jest substancją zdolną do przenoszenia się w środowisku na dalekie odległości, globalne działanie dotyczące niezamierzonego uwalniania tej substancji będzie bardziej korzystne dla obywateli Unii niż wprowadzenie w samej Unii środków określonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 850/2004.
- (11) Kwas perfluorooktanosulfonowy (zwany dalej „PFOS”) i jego pochodne są wymienione w załączniku B do Konwencji, wraz z szeregiem „dopuszczalnych celów”. Konferencja Stron będzie poproszona o dokonanie przeglądu dalszej potrzeby stosowania tych dopuszczalnych celów. Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 zakazuje produkowania, wprowadzania do obrotu i stosowania PFOS, lecz wyłącza pewne zastosowania, które wciąż są potrzebne w Unii. W związku z tym Unia powinna poprzeć usunięcie dopuszczalnych celów dotyczących PFOS i jego pochodnych, które nie są już potrzebne Stronom, z wyjątkiem dopuszczalnych celów dla powłok fotolito-graficznych i antyrefleksyjnych dla półprzewodników, czynników do wytrawiania dla złożonych półprzewodników i filtrów ceramicznych oraz platerowania twardego wyłącznie w systemach zamkniętych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii podczas ósmego posiedzenia konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej, zgodnie z odpowiednimi zaleceniami Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych, przewiduje wsparcie:

- włączenia eteru dekabromodifenylu (BDE-209), obecnego w komercyjnym eterze dekabromodifenylu (c-decaBDE), do załącznika A do Konwencji, wraz ze „szczególnymi wyłączeniami” dotyczącymi produkcji i stosowania decaBDE w częściach zamiennych dla przemysłu motoryzacyjnego. Unia wspiera włączenie ze „szczególnymi wyłączeniami” dla statków powietrznych i części zamiennych do statków powietrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/227, a także dla części zamiennych do pojazdów rolniczych i leśnych oraz niektórych maszyn, jeśli inna Strona lub bezpośrednio zaangażowana zainteresowana strona może wykazać taką potrzebę,
- włączenia krótkołańcuchowych parafin chlorowanych (SCCP) do załącznika A do Konwencji.
- włączenia heksachlorobutadienu (HCBD) do załącznika C do Konwencji,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2030 z dnia 13 listopada 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załącznika I (Dz.U. L 298 z 14.11.2015, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2012 z dnia 19 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do załącznika I (Dz.U. L 159 z 20.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

— usunięcia następujących „dopuszczalnych celów” z wpisu dotyczącego kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS) i jego pochodnych w załączniku B do Konwencji: w obrazowaniu fotograficznym, cieczach hydraulicznych na potrzeby lotnictwa, niektórych wyrobach medycznych (takich jak warstwy kopolimeru etylenu/tetrafluoroetyleny (ETFE) i produkcja ETFE nieprzepuszczalnego dla promieni rentgenowskich, wyroby medyczne do diagnostyki *in vitro* oraz filtry barwne CCD), pianowych urządzeniach gaśniczych, przynętach na owady do celów zwalczania mrówek z gatunków *Atta* spp. i *Acromyrmex* spp.

2. Doprecyzowanie niniejszego stanowiska może być uzgadniane w świetle przebiegu ósmego posiedzenia konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej, w drodze koordynacji na miejscu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 25 kwietnia 2017 r.

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/759**z dnia 28 kwietnia 2017 r.****w sprawie wspólnych protokołów i formatów danych, z których mają korzystać przewoźnicy lotniczy podczas przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera jednostkom do spraw informacji o pasażerach**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa (UE) 2016/681 nakłada na Komisję obowiązek sporządzenia wykazu wspólnych protokołów i obsługiwanych formatów danych, z których mają korzystać przewoźnicy lotniczy podczas przekazywania danych PNR państwom członkowskim. Przewoźnicy lotniczy są zobowiązani wybrać z wykazu wspólny protokół i format danych, z których mają zamiar korzystać, i powiadomić o nich państwo członkowskie.
- (2) Przy sporządzaniu wykazu dostępnych możliwości należy uwzględnić obecną sytuację w branży, aby umożliwić sprawne wdrożenie dyrektywy (UE) 2016/681 oraz ograniczyć niekorzystne skutki ekonomiczne dla przewoźników lotniczych. Jednocześnie zaproponowane możliwości powinny zapewnić bezpieczeństwo i niezawodność przekazywania danych PNR.
- (3) Mali przewoźnicy lotniczy, którzy nie obsługują lotów zgodnie z określonym publicznym rozkładem i nie dysponują niezbędną infrastrukturą techniczną umożliwiającą im korzystanie z formatów danych i protokołów transmisji wymienionych w załączniku, powinni być zwolnieni z obowiązku ich stosowania. Państwa członkowskie powinny uzgodnić dwustronnie z tymi przewoźnikami lotniczymi, jakie środki elektroniczne mają oni stosować, aby zapewnić odpowiedni poziom bezpieczeństwa przy przekazywaniu danych PNR.
- (4) Zgodnie z motywem 17 dyrektywy (UE) 2016/681 formaty danych, jakie będą obsługiwane przy przekazywaniu danych PNR państwom członkowskim przez przewoźników lotniczych, należy określić na podstawie wytycznych Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) dotyczących PNR.
- (5) Format danych PNRGOV jest uznanym międzynarodowym standardem dotyczącym przekazywania danych PNR, który został opracowany wspólnie przez rządy, przewoźników lotniczych oraz dostawców usług pod auspicjami Zrzeszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA), ICAO oraz Światowej Organizacji Celnej (WCO). Format danych PNRGOV powinien być zgodny z Normami dotyczącymi wymiany danych o pasażerach i portach lotniczych PADIS (Passenger and Airport Data Interchange Standards – EDIFACT Implementation Guide i XML Implementation Guide for PNRGOV messages), zatwierdzonymi i opublikowanymi przez Komitet Kontaktowy ds. Wytycznych WCO/IATA/ICAO dotyczących danych pasażera przekazywanych przed podróżą (API) i danych PNR.
- (6) UN/EDIFACT PAXLST to format danych wykorzystywany do przesyłania danych pasażera przekazywanych przed podróżą (API). Format ten powinien być wykorzystywany do przekazywania, na podstawie art. 8 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/681, danych API, które przewoźnicy lotniczy gromadzą w ramach swojej zwykłej działalności, ale których nie zatrzymują za pomocą takich samych technicznych środków, jak ma to miejsce w przypadku innych danych PNR.
- (7) Do przekazywania danych pasażerów organom krajowym większość przewoźników lotniczych wykorzystuje obecnie dwa protokoły transmisji: IBM MQ i IATA Type B.
- (8) IBM MQ, stanowiący produkt licencjonowany IBM Corporation, zapewnia bezpieczne i niezawodne dostarczanie komunikatów z zachowaniem integralności ich treści i przy ograniczonym do minimum ryzyku utraty informacji, w którym wykorzystuje się kolejki komunikatów, aby ułatwić wymianę informacji między aplikacjami, systemami, usługami i plikami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132.

- (9) „Type B messaging” to nazwa nadana przez IATA systemowi przesyłania komunikatów, który jest wykorzystywany w branży transportu lotniczego i branży turystycznej oraz w kontaktach między nimi. W branży transportu lotniczego system ten uważa się za wysoce wiarygodny i bezpieczny, w związku z czym bazują na nim aplikacje krytyczne dla prowadzonej działalności.
- (10) Nie wszyscy przewoźnicy lotniczy są w stanie przyjąć i wdrożyć inne protokoły transmisji niż te, które wykorzystują obecnie, w okresie krótszym niż 4–5 lat.
- (11) Zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/681 przewoźnicy lotniczy powinni móc korzystać z przynajmniej jednego z formatów danych i protokołów transmisji wprowadzonych niniejszą decyzją wykonawczą w ciągu jednego roku od daty jej przyjęcia.
- (12) W decyzji wykonawczej należałoby w związku z tym uznać obecną sytuację panującą w branży i przewidzieć możliwość dalszego korzystania przez przewoźników lotniczych, również na użytek dyrektywy (UE) 2016/681, z tych samych formatów danych i protokołów transmisji, które obecnie są standardowo używane w branży.
- (13) Z drugiej strony, należy jak najbardziej zachęcać do korzystania z otwartych formatów danych i protokołów transmisji, w tym do korzystania z norm europejskich.
- (14) Komisja obecnie promuje stosowanie protokołu AS4, szczególnie w ramach instrumentu „Łącząc Europę” (CEF). W związku z tym protokół ten należy podać jako alternatywę dla protokołów IBM MQ oraz IATA Type B.
- (15) Należy zachęcać branżę oraz państwa członkowskie do podejmowania niezbędnych środków, wraz z partnerami międzynarodowymi, ICAO i WCO, mających na celu uwzględnienie odpowiednich otwartych protokołów wśród uznawanych na poziomie międzynarodowym protokołów odniesienia dotyczących przekazywania danych PNR przez przewoźników lotniczych do jednostek do spraw informacji o pasażerach w państwach członkowskich.
- (16) Niniejszą decyzją wykonawczą należy w związku z tym poddać przeglądowi w ciągu czterech lat po dacie jej przyjęcia, aby rozważyć możliwość zastąpienia produktów licencjonowanych otwartymi protokołami transmisji. Należy także rozważyć w niej dodanie wszelkich zmian w istniejących formatach (EDIFACT i XML) wiadomości PNRGOV i EDIFACT PAXLST, a także ewentualny rozwój standardów XML w odniesieniu do przesyłania danych API.
- (17) Państwa członkowskie mogą również rozważyć przekazywanie przewoźnikom lotniczym potwierdzenia odbioru przekazanych danych PNR (przy użyciu komunikatu ACKRES). Taka decyzja powinna opierać się na dwustronnym porozumieniu między przewoźnikiem lotniczym a państwem członkowskim, zgodnie z zaleceniem IATA.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/681,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólne protokoły i obsługiwane formaty danych

1. Podczas przekazywania danych PNR do jednostek do spraw informacji o pasażerach w państwach członkowskich na podstawie dyrektywy (UE) 2016/681 przewoźnicy lotniczy korzystają z formatów danych i protokołów transmisji wymienionych w pkt 1 i 2 załącznika do niniejszej decyzji.
2. Jeżeli przewoźnicy lotniczy przesyłają dane pasażera przekazywane przed podróżą (API), o których mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/681, odrębnie od danych PNR przesyłanych w odniesieniu do tego samego lotu, korzystają z formatu danych, o którym mowa w pkt 3 załącznika do niniejszej decyzji.
3. Tytułem odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2 powyżej przewoźnicy lotniczy, którzy nie obsługują lotów pozaunijnych i lotów wewnątrzunijnych zgodnie z określonym publicznym rozkładem i nie dysponują niezbędną infrastrukturą, która umożliwiałaby im obsługę formatów danych i protokołów transmisji wymienionych w załączniku, przekazują dane PNR za pomocą środków elektronicznych, które gwarantują odpowiednie zabezpieczenia w zakresie technicznych środków bezpieczeństwa i zostaną uzgodnione dwustronnie pomiędzy przewoźnikiem lotniczym a państwem członkowskim.

Artykuł 2**Przegląd**

1. Komisja przeprowadza przegląd niniejszej decyzji wykonawczej do dnia 28 kwietnia 2021 r. Przegląd obejmuje w szczególności możliwość wprowadzenia przepisów, zgodnie z którymi można byłoby korzystać wyłącznie z otwartych protokołów transmisji lub w uzupełnieniu do obowiązujących protokołów, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby były one zgodne z normami międzynarodowymi i najlepszymi praktykami.
2. W świetle tego przeglądu Komisja może przyjąć zmiany niniejszej decyzji.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Formaty danych na potrzeby przekazywania danych PNR

- EDIFACT PNRGOV, opisany w *EDIFACT implementation guide*; dane PNR przekazywane państwom lub innym organom; wiadomość PNRGOV, wersja 11.1 lub późniejsza,
- XML PNRGOV, opisany w *XML implementation guide*; dane PNR przekazywane państwom lub innym organom; wiadomość PNRGOV, wersja 13.1 lub późniejsza.

2. Protokoły transmisji na potrzeby przekazywania danych PNR

- IBM MQ,
- IATA Type B,
- *AS4 Profile of ebMS 3.0 version 1.0*, standard OASIS, opublikowany dnia 23 stycznia 2013 r. Wdrożenie AS4 zgodnie z profilem e-SENS AS4 opracowanym w ramach wielkoskalowego projektu pilotażowego e-SENS, aktualne oznaczenie i wersja: „PR – AS4 – 1.10”. Począwszy od 2017 r., w ramach instrumentu „Łącząc Europę” będą kontynuowane prace nad utrzymaniem i doskonaleniem tych wytycznych dotyczących wdrożenia.

3. Formaty danych do przekazywania danych API przesyłanych odrębnie od wiadomości PNR

- EDIFACT PAXLST, opisany w *WCO/IATA/ICAO Passenger List message (PAXLST) implementation guide*, wersja z 2003 r. lub późniejsza.
-

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/760**z dnia 24 kwietnia 2017 r.****w sprawie całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2017 r. (EBC/2017/11)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1163/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie opłat nadzorczych (EBC/2014/41) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Całkowita kwota rocznych opłat nadzorczych nakładanych na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 (EBC/2014/41) powinna pokrywać wydatki ponoszone przez EBC w okresie objętym opłatą w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań nadzorczych, lecz nie powinna tych wydatków przekraczać. Wydatki te obejmują przede wszystkim koszty bezpośrednio związane z zadaniami nadzorczymi EBC, takie jak bezpośredni nadzór nad istotnymi nadzorowanymi podmiotami, nadzór zwierzchni nad mniej istotnymi nadzorowanymi podmiotami oraz wykonywanie zadań horyzontalnych i specjalistycznych. Wydatki te obejmują także koszty związane pośrednio z zadaniami nadzorczymi EBC, takie jak koszty usług świadczonych przez służby wsparcia EBC, w tym w zakresie zaplecza biurowego, zarządzania kadrami, obsługi administracyjnej, budżetu i kontrolingu, księgowości, obsługi prawnej, obsługi z zakresu komunikacji i tłumaczeń, audytu wewnętrznego, statystyki i informatyki.
- (2) Obliczenie rocznych opłat nadzorczych dotyczących istotnych nadzorowanych podmiotów i istotnych nadzorowanych grup oraz mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i mniej istotnych nadzorowanych grup wymaga podziału całkowitych kosztów według wydatków przydzielonych odpowiednim funkcjom wykonującym bezpośredni nadzór istotnych nadzorowanych podmiotów i istotnych nadzorowanych grup oraz pośredni nadzór mniej istotnych nadzorowanych podmiotów i mniej istotnych nadzorowanych grup.
- (3) Całkowita kwota rocznej opłaty nadzorczej za rok 2017 stanowi sumę: a) szacowanych rocznych kosztów wykonywania zadań nadzorczych w 2017 r. opartych na zatwierdzonym budżecie EBC na 2017 r., z uwzględnieniem zmian szacowanych rocznych kosztów, jakie mają być poniesione przez EBC, które były znane w momencie przyjmowania niniejszej decyzji; oraz b) nadwyżki lub deficytu z roku 2016.
- (4) Nadwyżkę lub deficyt ustala się poprzez odjęcie faktycznych rocznych kosztów wykonywania zadań nadzorczych poniesionych w 2016 r., wskazanych w Rocznym sprawozdaniu finansowym EBC za rok 2016 ⁽³⁾, od szacowanych rocznych kosztów pobranych za 2016 r., określonych w załączniku do decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/661 (EBC/2016/7) ⁽⁴⁾.
- (5) Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 (EBC/2014/41) przy ustalaniu szacowanych rocznych kosztów wykonywania zadań nadzorczych w 2017 r. należy również brać pod uwagę kwoty opłat związanych z poprzednimi okresami objętymi opłatą, których pobranie nie było możliwe, odsetki otrzymane stosownie do art. 14 oraz inne kwoty otrzymane lub zwrócone zgodnie z art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 31.10.2014, s. 23.

⁽³⁾ Dokument opublikowany na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu w lutym 2017 r.

⁽⁴⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/661 z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2016 r. (EBC/2016/7) (Dz.U. L 114 z 28.4.2016, s. 14).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu (UE) nr 1163/2014 (EBC/2014/41).

Artykuł 2

Całkowita kwota rocznych opłat nadzorczych za 2017 r.

1. Całkowita kwota rocznych opłat nadzorczych za 2017 r. wynosi 424 957 652 EUR; kwota ta została wyliczona w sposób wskazany w załączniku I.
2. Poszczególne kategorie nadzorowanych podmiotów i nadzorowanych grup opłacają następujące całkowite kwoty rocznych opłat nadzorczych:
 - a) istotne nadzorowane podmioty i istotne nadzorowane grupy: 391 279 654 EUR;
 - b) mniej istotne nadzorowane podmioty i mniej istotne nadzorowane grupy: 33 677 998 EUR.

Podział całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2017 r. podlegających zapłacie w odniesieniu do każdej kategorii zawarty jest w załączniku II

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 24 kwietnia 2017 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Obliczenie całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2017 r.

(EUR)

Szacowane koszty roczne za 2017 r.	464 676 594
Wynagrodzenia i świadczenia	208 621 881
Wynajem i utrzymanie budynków	54 990 329
Pozostałe koszty operacyjne	201 064 384
Nadwyżka/deficyt za 2016 r.	– 41 089 798
Kwoty uwzględnione zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 (EBC/2014/41)	1 370 856
Kwoty opłat związanych z poprzednimi okresami objętymi opłatą, których pobranie nie było możliwe	0
Odsetki otrzymane zgodnie z art. 14 powyższego rozporządzenia	– 23 761
Kwoty otrzymane lub zwrócone zgodnie z art. 7 ust. 3. powyższego rozporządzenia	1 394 617
RAZEM	424 957 652

ZAŁĄCZNIK II

Podział całkowitej kwoty rocznych opłat nadzorczych za 2017 r.

(EUR)

	Istotne nadzorowane podmioty i istotne nadzorowane grupy	Mniej istotne nadzorowane podmioty i mniej istotne nadzorowane grupy	Razem
Szacunkowe roczne koszty na 2017 rok	427 700 563	36 976 031	464 676 594
Nadwyżka/deficyt za 2016 rok	– 37 593 510	– 3 496 288	– 41 089 798
Kwoty uwzględnianie zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1163/2014 (EBC/2014/41)	1 172 601	198 255	1 370 856
Kwoty opłat związanych z poprzednimi okresami objętymi opłatą, których pobranie nie było możliwe	0	0	0
Odsetki otrzymane zgodnie z art. 14 powyższego rozporządzenia	– 8 696	– 15 065	– 23 761
Kwoty otrzymane lub zwrócone zgodnie z art. 7 ust. 3 powyższego rozporządzenia	1 181 297	213 320	1 394 617
RAZEM	391 279 654	33 677 998	424 957 652

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2017/761

z dnia 26 kwietnia 2017 r.

w sprawie Europejskiego filaru praw socjalnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej celem Unii jest między innymi promowanie dobrobytu jej narodów i działanie na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest koncepcja wysoce konkurencyjnej społecznej gospodarki rynkowej, zmierzającej do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego. Unia zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację, wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami oraz ochronę praw dziecka.
- (2) Zgodnie z art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego.
- (3) Artykuł 151 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Unia i państwa członkowskie, świadome podstawowych praw socjalnych wyrażonych w Europejskiej Karcie Społecznej, podpisanej w Turynie 18 października 1961 roku oraz we Wspólnotowej Karcie Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników z 1989 roku, mają na celu promowanie zatrudnienia, poprawę warunków życia i pracy, tak aby umożliwić ich wyrównanie z jednoczesnym zachowaniem postępu, odpowiednią ochronę socjalną, dialog między partnerami społecznymi, rozwój zasobów ludzkich pozwalający podnosić i utrzymać poziom zatrudnienia oraz przeciwdziałanie wykluczeniu.
- (4) Artykuł 152 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Unia uznaje i wspiera rolę partnerów społecznych na swoim poziomie, uwzględniając różnorodność systemów krajowych. Ułatwia ona dialog między nimi, szanując ich autonomię.
- (5) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, podpisana po raz pierwszy na szczycie Rady Europejskiej w Nicei w dniu 7 grudnia 2000 r., chroni i promuje szereg podstawowych zasad, które mają zasadnicze znaczenie dla europejskiego modelu społecznego. Postanowienia tej Karty mają zastosowanie do instytucji, organów, biur i agencji Unii przy poszanowaniu zasady pomocniczości oraz do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii.
- (6) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zawiera postanowienia określające uprawnienia Unii, między innymi w odniesieniu do swobody przepływu pracowników (art. 45–48), prawa przedsiębiorczości (art. 49–55), polityki społecznej (art. 151–161), promowania dialogu między kierownictwem a pracownikami (art. 154), w tym umów zawieranych i realizowanych na poziomie Unii (art. 155), równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę (art. 157), przyczyniania się do rozwoju wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego (art. 165 i 166), działania Unii, które uzupełnia polityki krajowe i zachęcania do współpracy w dziedzinie zdrowia (art. 168), spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej (art. 174–178), opracowywania i nadzorowania realizacji ogólnych wytycznych polityki gospodarczej (art. 121), opracowywania i analizy realizacji wytycznych dotyczących zatrudnienia (art. 148), a także, bardziej ogólnie, zbliżenia ustawodawstwa (art. 114–117).

- (7) Parlament Europejski wezwał do opracowania i przyjęcia solidnego Europejskiego filaru praw socjalnych w celu wzmocnienia praw socjalnych i wywarcia pozytywnego wpływu na życie ludzi w krótkim i średnim terminie, a także umożliwienia wsparcia budowy europejskiego projektu w XXI w. ⁽¹⁾. Rada Europejska podkreśliła, że niepewnością gospodarczą i społeczną należy zająć się w pierwszej kolejności, i wezwała do stworzenia obiecującej przyszłości dla wszystkich i gwarancji dla naszego stylu życia oraz zapewnienia młodzieży dodatkowych możliwości ⁽²⁾. Przywódcy 27 państw członkowskich oraz Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej zobowiązali się w programie rzymskim do pracy na rzecz Europy socjalnej. Zobowiązanie to jest oparte na zasadach trwałego wzrostu gospodarczego i propagowaniu postępu gospodarczego i społecznego, a także spójności i konwergencji, przy jednoczesnym utrzymaniu integralności rynku wewnętrznego ⁽³⁾. Partnerzy społeczni zobowiązali się do dalszego angażowania się w budowę Europy, która przynosi korzyści pracownikom i przedsiębiorstwom ⁽⁴⁾.
- (8) Urzeczywistnieniu jednolitego rynku w Europie w ostatnich dziesięcioleciach towarzyszył rozwój solidnego dorobku socjalnego, który przyniósł postęp w zakresie swobody przemieszczania się, warunków życia i pracy, równości kobiet i mężczyzn, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony socjalnej, edukacji i szkoleń. Wprowadzenie euro dało Unii stabilną wspólną walutę, której używa 340 mln obywateli w dziewiętnastu państwach członkowskich i która ułatwia im codzienne życie oraz chroni ich przed niestabilnością finansową. Ponadto nastąpiło znaczne rozszerzenie Unii, co zwiększyło jej możliwości gospodarcze i pomogło promować postęp społeczny na całym kontynencie.
- (9) Rynki pracy i społeczeństwa szybko się rozwijają, a z globalizacji, rewolucji cyfrowej, zmieniających się modeli pracy oraz tendencji demograficznych i społecznych wynikają nowe możliwości i nowe wyzwania. Wyzwania, takie jak znaczne nierówności, bezrobocie długotrwałe i bezrobocie młodzieży lub solidarność międzypokoleniowa, są często podobne w różnych państwach członkowskich, chociaż występują w różnym stopniu.
- (10) Europa pokazała swoją determinację w przezwyciężeniu kryzysu gospodarczego i finansowego, a dzięki zdecydowanym działaniom Unia jest obecnie bardziej stabilna, zatrudnienie jest obecnie na bezprecedensowo wysokim poziomie, a stopa bezrobocia stale się obniża. Niemniej jednak konsekwencje społeczne kryzysu były daleko idące – począwszy od długotrwałego bezrobocia i bezrobocia młodzieży aż po ryzyko ubóstwa – i zajęcie się tymi konsekwencjami pozostaje pilnym priorytetem.
- (11) W dużym stopniu wyzwania społeczne i dotyczące zatrudnienia, przed którymi staje Europa, są wynikiem względnie niewielkiego wzrostu, który wynika z niewykorzystanego potencjału w zakresie uczestnictwa w rynku pracy i produktywności. Postęp gospodarczy jest nierozdzielnie związany z postępowaniem społecznym, a ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych powinno być częścią szerszej zakrojonych wysiłków mających na celu stworzenie bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu modelu wzrostu gospodarczego poprzez zwiększanie konkurencyjności Europy i uczynienie go lepszym miejscem do inwestowania, tworzenia miejsc pracy i wspierania spójności społecznej.
- (12) Europejski filar praw socjalnych ma służyć jako przewodnik ku pozytywnym wynikom w zakresie zatrudnienia i sytuacji społecznej w odpowiedzi na obecne i przyszłe wyzwania. Wyniki te mają bezpośrednio na celu spełnienie podstawowych potrzeb obywateli oraz zapewnienie lepszego przyjmowania i wprowadzania w życie praw socjalnych.
- (13) Większy nacisk na zatrudnienie i osiąganie wyników w sferze społecznej jest szczególnie ważny ze względu na zwiększenie odporności i pogłębienie unii gospodarczej i walutowej. Z tego powodu Europejski filar praw socjalnych jest przede wszystkim pomyślany dla strefy euro, lecz ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich, które chciałyby się do niego przyłączyć.
- (14) Europejski filar praw socjalnych wyraża zasady i prawa kluczowe dla sprawiedliwych i sprawnie funkcjonujących rynków pracy oraz systemów bezpieczeństwa socjalnego w Europie XXI w. Potwierdza on niektóre z praw obecnych już w dorobku prawnym Unii. Dodaje natomiast nowe zasady, które odnoszą się do wyzwań wynikających ze zmian społecznych, technologicznych i gospodarczych.
- (15) Zasady zapisane w Europejskim filarze praw socjalnych dotyczą obywateli Unii oraz obywateli państw trzecich posiadających prawo legalnego pobytu. W przypadku gdy zasada odnosi się do pracowników, dotyczy ona wszystkich pracujących, niezależnie od statusu, warunków i okresu zatrudnienia.

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie Europejskiego filaru praw socjalnych (2016/2095(INI)).

⁽²⁾ Deklaracja z Bratysławy z dnia 16 września 2016 r.

⁽³⁾ Deklaracja rzymska z dnia 25 marca 2017 r.

⁽⁴⁾ Wspólne oświadczenie partnerów społecznych z dnia 24 marca 2017 r.

- (16) Europejski filar praw socjalnych nie uniemożliwia państwom członkowskim lub ich partnerom społecznym ustanawiania bardziej ambitnych norm socjalnych. W szczególności żaden element Europejskiego filaru praw socjalnych nie może być interpretowany jako ograniczający lub naruszający prawa i zasady uznane, we właściwych im obszarach zastosowania, przez prawo Unii lub prawo międzynarodowe i umowy międzynarodowe, których Unia lub wszystkie państwa członkowskie są stronami, w tym Europejską Kartę Społeczną podpisaną w Turynie dnia 18 października 1961 r., oraz odpowiednie konwencje i zalecenia Międzynarodowej Organizacji Pracy.
- (17) Realizacja Europejskiego filaru praw socjalnych stanowi wspólne zobowiązanie i odpowiedzialność Unii, jej państw członkowskich i partnerów społecznych. Zasady i prawa określone przez Europejski filar praw socjalnych powinny być realizowane zarówno na szczeblu Unii, jak i na szczeblu państw członkowskich, w granicach ich kompetencji i zgodnie z zasadą pomocniczości.
- (18) Na szczeblu unijnym Europejski filar praw socjalnych nie pociąga za sobą rozszerzenia kompetencji Unii określonych w traktatach. Powinien być on wdrażany w granicach tych kompetencji.
- (19) Na szczeblu państw członkowskich postanowienia filaru opracowano z poszanowaniem różnorodności kultur i tradycji narodów Europy, jak również tożsamości narodowej państw członkowskich oraz organizacji ich organów publicznych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W szczególności utworzenie filaru praw socjalnych nie narusza prawa państw członkowskich do określenia podstawowych zasad ich systemów zabezpieczenia społecznego i nie powinno wpływać na ich równowagę finansową.
- (20) Dialog społeczny odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu praw socjalnych i zwiększeniu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Partnerzy społeczni na wszystkich szczeblach odgrywają kluczową rolę w realizacji i wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych, zgodnie ze swoją autonomią i prawem do podejmowania działań zbiorowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

EUROPEJSKI FILAR PRAW SOCJALNYCH

ROZDZIAŁ I

Równe szanse i dostęp do zatrudnienia

1. Kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie

Każda osoba ma prawo do edukacji włączającej, charakteryzującej się dobrą jakością, szkoleń i uczenia się przez całe życie w celu utrzymania i nabywania umiejętności, które pozwolą jej w pełni uczestniczyć w życiu społeczeństwa i skutecznie radzić sobie ze zmianami na rynku pracy.

2. Równouprawnienie płci

- a) Należy zapewnić i wspierać równość traktowania i szans kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, w tym w odniesieniu do udziału w rynku pracy, warunków zatrudnienia i możliwości rozwoju kariery.
- b) Kobiety i mężczyźni mają prawo do równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości.

3. Polityka równych szans

Bez względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, każdy ma prawo do równego traktowania i równych szans w dziedzinie zatrudnienia, ochrony socjalnej, edukacji, a także dostępu do dóbr i usług dostępnych dla społeczeństwa. Należy wspierać równe szanse grup niedostatecznie reprezentowanych.

4. Aktywne wsparcie na rzecz zatrudnienia

- a) Każdy ma prawo do terminowego i dostosowanego do potrzeb wsparcia na rzecz poprawy perspektyw zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek. Obejmuje to prawo do otrzymania wsparcia w poszukiwaniu pracy, szkoleniu i zmianie kwalifikacji zawodowych. Każdy ma prawo do przeniesienia uprawnień do ochrony socjalnej i do szkolenia w trakcie przekwalifikowania zawodowego.
- b) Młodzi ludzie mają prawo do dalszego kształcenia, przyuczenia do zawodu, stażu lub dobrej oferty zatrudnienia w ciągu 4 miesięcy od uzyskania statusu bezrobotnego lub ukończenia edukacji.
- c) Osoby bezrobotne mają prawo do ciągłego i konsekwentnego wsparcia dostosowanego do ich indywidualnych potrzeb. Osoby długotrwale bezrobotne mają prawo do dogłębnej indywidualnej oceny najpóźniej do 18. miesiąca bezrobocia.

ROZDZIAŁ II

Uczciwe warunki pracy

5. Bezpieczne i elastyczne zatrudnienie

- a) Niezależnie od rodzaju i czasu trwania stosunku pracy pracownicy mają prawo do sprawiedliwego i równego traktowania w odniesieniu do warunków pracy, dostępu do ochrony socjalnej i szkoleń. Należy wspierać przechodzenie w kierunku otwartych form zatrudnienia.
- b) Należy zapewnić pracodawcom niezbędną elastyczność, zgodnie z prawodawstwem i układami zbiorowymi, tak by mogli sprawnie dostosowywać się do zachodzących w kontekście gospodarczym zmian.
- c) Należy wspierać innowacyjne formy zatrudnienia, które gwarantują wysoką jakość warunków pracy. Należy zachęcać do przedsiębiorczości i samozatrudnienia. Należy ułatwić mobilność zawodową.
- d) Należy zapobiegać powstawaniu stosunków pracy prowadzących do niepewnych warunków pracy, w tym poprzez wprowadzenie zakazu nadużywania nietypowych umów o pracę. Każdy okres próbny powinien mieć rozsądny czas trwania.

6. Wynagrodzenie

- a) Pracownicy mają prawo do sprawiedliwego wynagrodzenia, które zapewnia przyzwoity poziom życia.
- b) Należy zadbać o odpowiednie płace minimalne, tak by zapewnić zaspokojenie potrzeb pracownika i jego rodziny w świetle krajowych warunków ekonomicznych i społecznych, przy jednoczesnym zapewnieniu dostępu do zatrudnienia i motywacji do poszukiwania pracy. Należy zapobiegać ubóstwu pracujących.
- c) Wszystkie wynagrodzenia są ustalane w sposób przejrzysty i przewidywalny, zgodnie z praktyką krajową i z poszanowaniem autonomii partnerów społecznych.

7. Informacje o warunkach zatrudnienia i ochrona w przypadku zwolnień

- a) Pracownicy mają prawo otrzymać w momencie nawiązania stosunku pracy pisemną informację o ich prawach i obowiązkach wynikających ze stosunku pracy, w tym w trakcie okresu próbnego.
- b) W przypadku zwolnienia z pracy pracownicy mają prawo do uzyskania wcześniej informacji o przyczynach takiego zwolnienia, przysługuje im również rozsądny okres wypowiedzenia. Mają oni prawo do skutecznego i bezstronnego rozstrzygania sporów, a w przypadku nieuzasadnionego zwolnienia z pracy prawo do dochodzenia roszczeń, w tym do odpowiedniej rekompensaty.

8. Dialog społeczny i społeczne zaangażowanie pracowników

- a) Należy prowadzić konsultacje z partnerami społecznymi w sprawie opracowywania i wdrażania polityk gospodarczych i społecznych oraz polityk zatrudnienia zgodnie z praktykami krajowymi. Należy ich zachęcać do negocjowania i zawierania układów zbiorowych w sprawach, które ich dotyczą, z poszanowaniem ich autonomii i prawa do podejmowania działań zbiorowych. W stosownych przypadkach porozumienia zawarte między partnerami społecznymi są wdrażane na szczeblu Unii i jej państw członkowskich.
- b) Pracownicy lub ich przedstawiciele mają prawo do uzyskiwania informacji i wyrażania swojej opinii w odpowiednim czasie w dotyczących ich kwestiach, w szczególności w odniesieniu do transferów, restrukturyzacji oraz łączenia przedsiębiorstw, a także zwolnień grupowych.
- c) Zachęca się do wspierania zwiększonej zdolności partnerów społecznych do propagowania dialogu społecznego.

9. Równowaga między życiem zawodowym a prywatnym

Rodzice oraz osoby pełniące obowiązki opiekunów mają prawo do odpowiednich urlopów, elastycznej organizacji pracy oraz dostępu do usług w zakresie opieki. Kobiety i mężczyźni mają równy dostęp do specjalnych urlopów służących wypełnianiu obowiązków w zakresie opieki oraz należy zachęcać ich do korzystania z takich urlopów w racjonalny sposób.

10. Zdrowe, bezpieczne i dobrze dostosowane środowisko pracy oraz ochrona danych

- a) Pracownicy mają prawo do wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy.
- b) Pracownicy mają prawo do środowiska pracy dostosowanego do ich potrzeb zawodowych i które pozwala im przedłużyć okres ich uczestnictwa w rynku pracy.
- c) Pracownicy mają prawo do ochrony swoich danych osobowych w kontekście zatrudnienia.

ROZDZIAŁ III

Ochrona socjalna i integracja społeczna

11. Opieka nad dziećmi i wsparcie dla dzieci

- a) Dzieci mają prawo do wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, które charakteryzują się dobrą jakością i przystępną ceną.
- b) Dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem. Dzieci ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mają prawo do szczególnych środków służących zwiększeniu równości szans.

12. Ochrona socjalna

Bez względu na rodzaj i czas trwania ich stosunku pracy, pracownicy i, w porównywalnych warunkach, osoby samozatrudnione, mają prawo do odpowiedniej ochrony socjalnej.

13. Świadczenia dla bezrobotnych

Osoby bezrobotne mają prawo do odpowiedniego wsparcia w zakresie aktywizacji ze strony publicznych służb zatrudnienia służącego (re-)integracji na rynku pracy i do właściwych świadczeń dla bezrobotnych otrzymywanych przez rozsądny czas, odpowiednio do płaconych przez nich składek i zgodnie z krajowymi zasadami kwalifikowalności. Tego rodzaju świadczenia nie powinny stanowić czynnika zniechęcającego do szybkiego powrotu do zatrudnienia.

14. Minimalny dochód

Każdy, kto nie dysponuje wystarczającymi zasobami, ma prawo do odpowiedniego dochodu minimalnego zapewniającego godne życie na wszystkich jego etapach oraz skuteczny dostęp do towarów i usług wspierających. W przypadku osób zdolnych do pracy świadczenia związane z dochodem minimalnym powinny być powiązane z zachętami do (ponownego) włączenia się do rynku pracy.

15. Świadczenie emerytalne i renty

- a) Pracownicy i osoby pracujące na własny rachunek przechodzące na emeryturę mają prawo do emerytury proporcjonalnej do ich składek oraz zapewniającej odpowiedni dochód. Kobiety i mężczyźni mają równe szanse w odniesieniu do nabywania praw emerytalnych.
- b) Każdy człowiek w podeszłym wieku ma prawo do posiadania środków umożliwiających godne życie.

16. Służba zdrowia

Każdy ma prawo do szybkiego dostępu do przystępnej cenowo, prewencyjnej i objawowej opieki zdrowotnej dobrej jakości.

17. Integracja osób niepełnosprawnych

Osoby niepełnosprawne mają prawo do otrzymania wsparcia dochodu, które zapewnia godne życie, usług, które pozwolą im na uczestnictwo w rynku pracy i w życiu społecznym, a także do środowiska pracy dostosowanego do ich potrzeb.

18. Opieka długoterminowa

Każdy ma prawo do przystępnych cenowo i dobrej jakości usług opieki długoterminowej, w szczególności opieki w domu i usług środowiskowych.

19. Mieszkalnictwo i pomoc dla bezdomnych

- a) Należy zapewnić osobom potrzebującym dostęp do mieszkań socjalnych lub pomocy mieszkaniowej dobrej jakości.
- b) Osoby znajdujące się w trudnej sytuacji mają prawo do odpowiedniej pomocy i ochrony przed przymusową eksmisją.
- c) Osoby bezdomne otrzymują odpowiednie schronienie oraz świadczone są na ich rzecz usługi służące promowaniu ich integracji społecznej.

20. Dostęp do niezbędnych usług

Każdy ma prawo dostępu do podstawowych usług dobrej jakości, w tym wody, urządzeń sanitarnych, energii, transportu, usług finansowych i usług łączności cyfrowej. Osoby potrzebujące otrzymają wsparcie w zakresie dostępu do tych usług.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Marianne THYSSEN
Członek Komisji

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2016/1103 z dnia 24 czerwca 2016 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących małżeńskich ustrojów majątkowych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 183 z dnia 8 lipca 2016 r.)

Strona 28, art. 69 ust. 2 i 3:

- zamiast:
- „2. Jeżeli postępowanie w państwie członkowskim pochodzenia zostało wszczęte przed dniem 29 stycznia 2019 r., orzeczenia wydane po tym terminie są uznawane i wykonywane zgodnie z rozdziałem IV, o ile zastosowane przepisy jurysdykcyjne są zgodne z tymi określonymi w rozdziale II.
3. Rozdział III ma zastosowanie wyłącznie do małżonków, którzy zawarli związek małżeński lub którzy wskazali prawo właściwe dla ich małżeńskiego ustroju majątkowego po dniu 29 stycznia 2019 r.”,
- powinno być:
- „2. Jeżeli postępowanie w państwie członkowskim pochodzenia zostało wszczęte przed dniem 29 stycznia 2019 r., orzeczenia wydane w dniu 29 stycznia 2019 r. lub po tej dacie są uznawane i wykonywane zgodnie z rozdziałem IV, o ile zastosowane przepisy jurysdykcyjne są zgodne z tymi określonymi w rozdziale II.
3. Rozdział III ma zastosowanie wyłącznie do małżonków, którzy zawarli związek małżeński lub którzy wskazali prawo właściwe dla ich małżeńskiego ustroju majątkowego w dniu 29 stycznia 2019 r. lub po tej dacie.”.
-

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2016/1104 z dnia 24 czerwca 2016 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach dotyczących skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 183 z dnia 8 lipca 2016 r.)

Strona 56, art. 69 ust. 2 i 3:

- zamiast:
- „2. Jeżeli postępowanie w państwie członkowskim pochodzenia zostało wszczęte przed dniem 29 stycznia 2019 r., orzeczenia wydane po tym terminie są uznawane i wykonywane zgodnie z rozdziałem IV, o ile zastosowane przepisy jurysdykcyjne są zgodne z tymi określonymi w rozdziale II.
3. Rozdział III ma zastosowanie wyłącznie do partnerów, którzy zarejestrowali związek partnerski lub którzy wskazali prawo właściwe dla skutków majątkowych ich zarejestrowanego związku partnerskiego po dniu 29 stycznia 2019 r.”,
- powinno być:
- „2. Jeżeli postępowanie w państwie członkowskim pochodzenia zostało wszczęte przed dniem 29 stycznia 2019 r., orzeczenia wydane w dniu 29 stycznia 2019 r. lub po tej dacie są uznawane i wykonywane zgodnie z rozdziałem IV, o ile zastosowane przepisy jurysdykcyjne są zgodne z tymi określonymi w rozdziale II.
3. Rozdział III ma zastosowanie wyłącznie do partnerów, którzy zarejestrowali związek partnerski lub którzy wskazali prawo właściwe dla skutków majątkowych ich zarejestrowanego związku partnerskiego w dniu 29 stycznia 2019 r. lub po tej dacie.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL